

На прес-конференції голови Державного комітету України із земельних ресурсів Анатолія Даниленка мова йшла про проблеми й перспективи впровадження в життя нового Земельного кодексу України.

Фото Володимира ФАЛІНА (Укрінформ).

Голос України

ЦЬОГО ДНЯ ■ 1778 р. Засновано місто Херсон. ■ 1882 р. На Тернопіллі народився художник Михайло Бойчук. Заклав основи українського монументального мистецтва. ■ 1914 р. Народився композитор Вадим Гомоляка. ■ 1941 р. Розпочалась оборона Севастополя. ■ 1956 р. В Одесі помер видатний офтальмолог академік Володимир Філатов.

Леонід Кучма вважає прийняття Земельного кодексу перемогою

Саме так, судячи зі слів прес-секретаря глави держави, назвав Леонід Кучма прийняття Земельного кодексу.

І додав, що це «важливе і принципове рішення» законодавчо закріпило його, президентове, рішення з реформування аграрно-промислового комплексу. На думку глави держави, з прийняттям кодексу з'явилася законодавча база для того, щоб «у землі з'явився власник».

Цікаво, що ситуацію з прийняттям ВР цього справді революційного рішення щодо української землі Леонід Кучма обговорив із російським экс-президентом Борисом Єльциним, котрий відпочиває у Криму. Коли згадати слова Леоніда Даниловича, що під час поїздки до Криму він збира-

ється відвідати першого російського президента і випити з ним по чарці, то з новим подарунком парламентаріїв аграріям співбесідники таки розібралися. Судячи з повідомлення «Інтерфакс-Україна», пенсіонер Єльцин сказав, що ухвалення Земельного кодексу позитивно вплине на економіку України.

Єдине не врахували — ризиковано цей процес характеризувати одним словом «победа» — пригадаймо курйоз із героями дитячої книжки і мультфільму, коли в однойменній назві їхнього судна відвалилися перші дві літери.

Земля стане товаром через три роки

Прийняття Верховною Радою Земельного кодексу України є виваженим і збалансованим кроком. Бо в разі підписання кодексу Президентом України земельна реформа відбуватиметься в інтересах людей, тих, хто живе і працює на землі. На цьому наголосив на прес-конференції Перший заступник Голови Верховної Ради України Віктор Медведчук.

На його думку, Земельний кодекс має «стратегічно важливі наслідки». Селяни, які отримають земельні паї, стануть повноправними власниками земель. Станом на перше жовтня 2001 року сертифікати на земельні паї отримало шість мільйонів 578 тисяч 900 селян, із них 83 відсотки здійснили приватизацію землі. По-друге, відзначив В. Медведчук, власники землі матимуть право на її продаж лише з першого січня 2005 року, тобто земля стане предметом купівлі-продажу лише через три роки.

(Закінчення на 2-й стор.).

Віктор Жердицький обвинувачує систему

6

Від факультету — до університету

10

На захист Лобановського

12

Слава козацькая не вмере, не поляже

16

ЯКІ "СПРАВИ" — ТАКА Й СЛАВА

Наш власкор Оксана Теленчі розвінчує інформаційну бомбу про «справу львівських лікарів». Учорашня бомба починає скидатися на мильну бульку. Про це читайте на 8—9-й стор. Колаж Анастасії СІРОТКИНОЇ.

Дихатимемо теж за графіком?

У наш будинок гарячу воду подають лише в період опалювального сезону. Та ще й графік встановили — тричі на тиждень. Тим часом міськгаз збільшив оплату на 1 гривню 56 копійок, мотивуючи тим, що коли немає гарячої води, мешканці гріють воду для прання і купання. Та це ж просто смішно! Невже й митися маємо за графіком? З таким підходом ми невдовзі і за повітря платитимемо.

Г. КОЛЯДА.

Нова Каховка Херсонської області.

Вісімдесят випробувальних польотів

Черговий етап державних серійних випробувань військово-транспортного літака Ан-70 розпочато з відпрацювання вправ тактичного десантування гусеничної й колісної техніки. Про це повідомили у прес-центрі ВПС, штаб яких дислокується у Вінниці.

Перший політ з «десантниками» на борту Ан-70 здійснив з аеродрому Державного авіаційного науково-

випробувального центру ВПС у Криму. Під час десантування спеціалісти не зафіксували нештатних ситуацій: машини приземлилися у зазначеному районі. Всього передбачено провести не менш як 80 випробувань нової машини, 30 із них — на предмет десантування техніки, повідомляє наш власний кореспондент Віктор СКРИПНИК.

Я вам пишу...

Р.С.

У Києві вбито члена Держкомісії з цінних паперів України Олексія Ромашка

Діалектика виборчого процесу — боротьба з протилежностями. Всіма засобами

Підсумок тижня

Наприкінці минулого тижня «Інтерфакс-Україна» оприлюднив дані соціологічного опитування, яке провів Український центр економічних і політичних досліджень імені О. Разумкова. Згідно з ним, якби парламентські вибори відбулися сьогодні, то до Верховної Ради легко потрапили б блок «Наша Україна», Компартія, Партія зелених і СДПУ(о). Це — колективні перемоги. Опитування виявило й особистості, яким належить відіграти роль в історії. Без сумніву, лідером всенародних симпатій залишається екс-прем'єр і «надія України» Віктор Ющенко. «Віще-надією» можна вважати і нині діючого Президента, якому, з'ясовується, повністю довіряють 10 відсотків опитаних. А екс-віще-прем'єр Юлія Тимошенко одержала 6 відсотків підтримки. Вона ж, як стверджує центр імені О. Разумкова, «очолює негативний рейтинг».

Паралельно з підбиттям підсумків соціопитування тривав інший процес, також замішаний на аналізі громадської думки. «Після кількох соціологічних досліджень ми дійшли висновку, що для виборців головне не програма блоку, а люди, які до нього належать. Багато хто знає, що таке ФНП, однак ім'я Юлії Тимошенко значно відоміше в Україні», — заявив голова Української республіканської партії Левко Лук'яненко. Постаті також відома в новітній українській історії. У зв'язку з популярністю імені Тимошенко львівська обласна організація УРП навіть зініціювала зміну назви блоку — з ФНП на блок Юлії Тимошенко...

Ці кардинально протилежні висновки із соціопитувань можуть спантеличити не втаємниченого у політичні хитрощі виборця. Тим паче, що на створення «чорного» іміджу «лідера негативного рейтингу» було кинуте передові загони «спецназу» із використанням «бомбових ударів» з телекрана

сусідньої держави. Як завжди в таких випадках, на допомогу доморощеним «борцям за чистоту ідей» і, що характерно, «чесні вибори» прийшло російське телебачення. З пафосом, витриманим у стилі розвінчення «цеєрушної суті» дружини Юшенка — Катерини Чумаченко, нам розповіли про злочинний зв'язок ще однієї українки, Юлії Тимошенко, із суворим чоловічим процесом — відмиванням брудних коштів. Та якщо раніше залаштункові автори традиційно «високопубліцистичної» прози не шкодували епітетів на змалювання хижачкої суті бізнесменки Юлії Тимошенко, то тепер усі художні образи передачі було присвячено «бізнесовій нульовості» екс-віще-прем'єра. Але зрештою в обох «постановках» епілог зводиться до одного: Тимошенко рветься до влади, аби депутатським мандатом прикритися від справедливої кари за злочинну діяльність.

Дивлячись цю передачу, я пригадала «комплімент» на адресу Юлії Володимирівни з уст одного елегантного пана, що підробляв посередництвом на енергоринку. Справа була на Івано-Франківщині. Звісно, візаві не знав, що за столом журналістка, і тому після енної чарки дозволив собі відвертість:

— Звичайно, Юля — баба дай Боже. Таке виробляє, що мені легше проковтнути свій мобільник, ніж заробляти у цій справі піастри. Для держави це добре, а для нас — амба. І ми все зробимо, щоб не вона краник нам перекрила, а ми їй повітря...

І, як видно, перекривають. З суходулу, моря, ефіру.

— Останкіно традиційно спрацювало в тандемі з нашими олігархами, — рецензує «творчий продукт» лідер парламентської фракції «Батьківщина» Олександр Турчинов. — Нахабність і тенденційність цих одкровень очевидна. Стиль, зручний час показу передач — технологія повторюється. Ми вже бачили і чули це раніше:

у сюжетах, присвячених і Юлії Тимошенко, і Вікторів Юшенку. Наші «запеклі приятелі», які, до речі, і в Україні мають доступ до контрольованих телеканалів, знайшли спільну мову з бажаними підробити на українських справах російськими телекілерами. А що тут задіяно серйозні фінанси, сумніватися не доводиться. Це також традиційний метод «борців з відмиванням брудних коштів»: не шкодувати грошей, коли треба знищити політичних опонентів. Є ще один аспект, на який я хотів би звернути увагу. Кремль через Останкіно чинить політичний тиск на виборчий процес у сусідній незалежній державі. Він зацікавлений у корекції політичних сил, оскільки його не влаштовують люди, які захищатимуть національні інтереси України. Звичайно, через замовників подібних передач легше і зручніше проводити споконвічну імперську політику.

Лідер фракції «Батьківщина» обмежився не лише коментарем «ГУ». За його словами, він уже надіслав офіційного листа послові РФ Віктору Черномірдіну, в якому звернув увагу стратегічного партнера на неетичність втручання у внутрішні справи іншої держави через російський телефір. Сама Юлія Тимошенко оцінила передачу про себе як наклеп і звернулася з позовною заявою до суду.

Той самий центр Разумкова, послаючись на соціопитування, стверджує, що багато респондентів схильні довіряти засобам масової інформації, в тому числі і російським. Спасибі за довіру, звичайно. Але інколи краще, щоб легковірні жували рекламований з телефіру «Орбіт», аніж наївно ковтали розквантовані замовниками і виконавцями склепані із брехні сюжети. Зрештою, «Орбіт» відбілює зуби. А такі сюжети затьмарюють розум. Тим часом він — річ не зайва на виборах...

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Фотофакт

Президент України Леонід Кучма вітає колишнього президента Росії Бориса Єльцина, який перебуває на відпочинку в Криму.

Фото Валерія СОЛОВЙОВА (УНІАН).

Партійні рядки

Соціалісти оголосили війну адмінресурсові

26 жовтня, у п'ятницю, в Києві відбувся IX з'їзд Соціалістичної партії. Крім намірів змінити систему влади, забезпечивши відповідальність Президента, уряду й парламенту перед народом, соратники-однопартійці Олександра Мороза висловили рішучу готовність боротися з адмінресурсом на виборах. На думку лідера СПУ, це завдання повинно виконуватися шляхом законодавчої і судової практики, масово-політичних акцій, використання зовнішнього чинника, зокрема залучення спостерігачів з Європи, моніторингу виборчої кампанії, участі у формуванні комісій, контролю за голосуванням і підрахунком голосів.

Об'єднатися для боротьби з «головним ворогом виборів-2002» О. Мороз закликав партії різної орієнтації. Незважаючи на негативну оцінку пленумом ЦК КПУ ініціативи соціалістів про єдиний лівий блок, СПУ на з'їзді ще раз підтвердила готовність погодити умови і межі співпраці заради спільного успіху у березні наступного року. Втім, взаєморозуміння потрібне не тільки між лівими. У «Декларації єдності», розісланій соціалістами на адресу партій, що мають досвід політичної боротьби, йдеться про «технологічний блок, котрий дасть гарантію партіям за визначенням: комуністам, рухівцям та іншим — збільшити свій вплив у законодавчому органі, не допустивши туди олігархів». За словами Олександра Мороза, СПУ має намір сформувати блок із Соціал-демократичною (не об'єднаною), Всеукраїнською партією трудящих і Партією захисників інтересів селян.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

У комітетах ВР

Система місцевих виборів іще під питанням

Парламентський Комітет з питань державного будівництва та місцевого самоврядування погодив основні положення законопроекту про вибори до місцевих рад і рекомендував Верховній Раді розглянути його в другому читанні.

Як повідомляє Інформуправління ВР, у законопроекті, зокрема, визначено, що вибори до місцевих органів влади мають проходити в ті самі терміни, що і вибори народних депутатів. Крім того, комітет пропонує, щоб вибори до сільських, селищних і міських (районного значення) рад відбувалися за мажоритарною систе-

мою, а в міськради міст обласного значення — за змішаною системою у співвідношенні 50 на 50. Систему виборів до обласних рад комітет доручив розглянути робочій групі.

Водночас члени комітету не дійшли єдиної думки в питанні про умови реєстрації кандидатів у депутати: чи для цього потрібно буде збирати підписи, чи вносити грошову заставу.

У свою чергу, Президент України Леонід Кучма заявив, що не підпише закон про вибори до місцевих рад, якщо в ньому не буде збережено мажоритарну виборчу систему.

Здоров'я людини залежить від харчування

В Україні майже не здійснюють державну політику щодо профілактичного та збалансованого харчування населення, повідомив в інтерв'ю журналістам голова Комітету Верховної Ради з питань екологічної політики, природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи Юрій Самойленко. «У поточному році держава виділила 3 мільйони гривень на вітамінізацію населення, оздоровлення 42 тисяч дітей з особливо забруднених регіонів України», — зазначив голова профільного комітету. В наступному році заплановано збільшити цю суму втричі, що дасть можливість оздоровити понад 230 тисяч дітей з Київської, Чернігівської, Рівненської областей.

Але лише цих заходів недостатньо. Погіршення екологічної ситуації, наслідки Чорнобиля, зниження рівня життя позначилися на здоров'ї більшої частини населення. «Популярними» стали захво-

рювання системи травлення, порушення обміну речовин, ожиріння. Крім того, слід переглянути теорію збалансованого харчування, що сформувалася на початку ХХ століття і передбачала енергетичний запас і так звані «зайві» калорії. «Адже здоров'я людини на 80 відсотків залежить від того, що вона споживає», — підкреслив Юрій Самойленко.

Саме тому, за словами народного депутата, українські підприємства харчової промисловості запроваджують сучасні технології, які дають змогу збагатити продукти натуральними біологічними добавками для виведення з організму радіонуклідів, токсинів, підвищити імунітет. І щоб ознайомити споживачів із такою вітчизняною продукцією, 1—2 листопада в столиці номо «Українському домі» проведитиметься виставка «Харчування ХХІ століття».

Юлія ШЕЙКО.

Земля стане товаром через три роки

(Початок на 1-й стор.).

Коментуючи ще одну дискусійну тему — затвердження нового міністра оборони — Віктор Медведчук заявив: щоб не повторилися ситуації в Криму та в Броварах, потрібно «реально провести реформу Збройних сил України та забезпечити громадський контроль над ними». І тоді, вважає Перший заступник Голови ВР, питання про те, який має бути міністр оборони — військовий чи цивільний, не матиме особливого значення.

Віктор Медведчук назвав одним із головних завдань парламенту прийняття до

початку виборчої кампанії державного бюджету на 2002 рік. «Не можна заборонити політичним силам думати про наступні вибори, але ми не повинні забувати про законодавчі функції ВР», — сказав В. Медведчук. На його думку, у Верховній Раді є сили, які можуть затвердити бюджет і в першому, і в наступних читаннях. Водночас В. Медведчук не виключив, що голосування за бюджет може відбуватися, як і за Земельний кодекс, — тобто бюлетенями. Але, наголосив він, лише відповідно до Конституції.

Юліана ШЕВЧУК.

Анатолій Кінах їде у США по визнання

Як оголошено у попередній програмі перебування 29—31 жовтня у США Прем'єр-міністра України Анатолія Кінаха, його заплановані зустрічі на американській землі свідчать, що цей візит буде найвищою мірою презентаційним. Така собі «розвідка боєм» за умов, що змінилися, у світі і двосторонніх відносинах між США та Україною, котрі, як і раніше, продовжують називати себе стратегічними партнерами. Окрім того, це перший візит українського держдіяча такого рівня до США після викинення в Україні гострої політичної кризи, спричиненої так званим касетним скандалом.

Головна політична пікантність візиту в тому, що паралельно й американці знайомитимуться з наступником їх «улюбленця» і, на загальну думку, протеже на посаді глави українського уряду Віктора Юшенка. Тож головне завдання Кінаха — якщо не сподобатися за океаном, то хоча б довести, що нічого катастрофічного в економіці України з відставкою Юшенка та його призначенням не сталося, не відбувається і, головне, не відбуватиметься.

У цьому плані надзвичайно важлива участь прем'єра в організованій українською діаспорою конференції на тему «Україна на шляху розвитку зрілої національної дер-

жави». В цьому заході, який присвячено 10-й річниці незалежності України і було перенесено на місяць через теракти 11 вересня, погоджувалися взяти участь понад 80 американських конгресменів. А у Кінаха там заплановано доповідь «Перспективи стратегічного співробітництва України та США». В разі успіху свого виступу він може вбити двох зайців — сподобатися і діаспорі, і американській еліті.

Якщо відкинути зустріч з Генсеком ООН Кофі Аннаном, то найвищими посадовими особами, з якими у США зустрінься Кінах, будуть віцепрезидент Річард Чейні та держсекретар Колін Пауелл. Це також немало,

але головним політичним досягненням візиту може, на загальну думку, стати те, що під час зустрічі з Чейні до кабінету може «раптом» заглянути президент Джордж Буш-молодший. Таку напівпротокольную дипломатичну «хитрість» американські керівники вже давно використовують не лише для українських, а й для інших лідерів, яким не надто раді в Білому домі, проте відмовитися від яких остаточно не хочуть. Так, до Леоніда Кучми та інших українських політиків не раз заходив «на п'ять хвилин», а затримувався на скільки потрібно Білл Клінтон. Заради справедливості слід зазначити: серйозною підмогою на шляху до цього, так само як і до успіху на згаданій конференції, може стати те, що екс-прем'єр Ющенко, до його честі, навіть у розпал політичної полеміки поки що утримується від публічної критики свого наступника. Та якщо Буш і не ошасливив Кінаха своєю увагою, то американці завжди зможуть послатися на зайнятість президента війною з терористами.

(Закінчення на 11-й стор.).

Такі сюжети затьмарюють розум, а він — річ не зайва на виборах...

Скажи, як захищений журналіст...

Відверто

У редакції побували працівники міліції. Заступник Державно-го секретаря МВС України Микола Ануфрієв, начальник Центру громадських зв'язків міністерства Віктор Сидоренко і його заступник Ігор Гавриленко (на знімку — зліва направо) завітали до журналістів поспілкуватися. Розмова, зокрема, йшла про безпеку працівників ЗМІ та їхніх сімей.

Виявляється, в коридорах міністерства готується відповідний наказ міністра, в якому передбачені заходи з запобігання злочинів проти журналістів та їхніх сімей, посиленої охорони приміщень редакцій тощо. Провідні мас-медіа країни розподілені між керівниками служб і підрозділів МВС, які відповідатимуть за взаємодію міліції і ЗМІ.

Спасибі, звичайно, за турботу. Колеги сподіваються, що вона не обмежиться лише відвідами редакцій і розмовами «за життя». Але, як мовиться, на Бога сподівайся, а сам... ходи з пістолетом. До речі, у Харкові місцеве начальство має намір озброїти тамтешніх акул пера газовими пістолетами. І не дивно. В самій лише столиці цього року порушено 35 кримінальних справ проти зловмисників, які посягали на життя і майно жур-

налістів. Тринадцять справ передано до суду. Як стверджує слідство, правопорушення скоєні виключно на побутовому ґрунті.

Серед нерозкритих, зокрема, і злочин (погрози по телефону, розбійницький напад у під'їзді) проти нашої колеги Людмили Коханець. Вона розповіла гостям, як «розкривали» цей злочин стамчлик «пінкерто-ни». Самі лиш запитання слідчих на кшталт: «А може, з вами пожартували?» і «Чи є у вас свідки, які б підтвердили, що вам погрожували по телефону?» —свідчать про «високий професіоналізм» слідчих.

Та не тільки журналісти повинні розраховувати на безпеку. Через нас і ви, шановні читачі, потенційні жертви грабіжників, хуліганів і лиходіїв, можете звернутися по допомогу до правоохоронців. Ми обов'язково пере-

дамо нашим «кураторам» ваші заяви, скарги і пропозиції щодо ведення слідства у вашому селі чи місті. Пишіть нам.

Хоч би як не було скрутно міліції в плані матеріально-технічного забезпечення, але вона прагне надійно захищати нас. Про що і свідчить статистика. Рік у рік зростає процент розкриття злочинів і зменшується їх кількість.

Скажімо, за 9 місяців ц. р. скоєно злочинів 392 тисячі, що на 5,6 % менше, ніж за аналогічний період минулого року. Крадіжок, хуліганських дій,

згвалтувань, умисних убивств менше відповідно на 20, 16, майже 11 і 5,3 відсотка.

Ви цього не відчували? Але статистика вперта річ...

Працівники «Голосу України» хочуть одного: щоб захищеними від свавілля (у тому числі і міліцейського) були всі громадяни незалежної України. А показником того, як правоохоронці виконують свій обов'язок, є і буде ступінь захищеності працівників ЗМІ.

Іван Ілляш.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Чим годувати афганців?

У Чернігівському приймальнику-розподільнику нині перебувають 34 затриманих нелегалів. Це переважно вихідці з Афганістану. Аби потрапити в Європу, вони платять перевізникам за весь шлях 7—8 тисяч доларів.

— Потік їх збільшується з кожним днем, — повідомив на прес-конференції начальник УМВС України в Чернігівській області генерал-майор Михайло Манін. — Щоденне утримання кожного афганця коштує нам 30—40 гривень. Однак на ці цілі держава не виділила ще жодної копійки! Працівникам міліції навіть доводиться носити харчі з дому, адже серед нелегалів є діти: два хлопчики і одна дівчинка. Практично нічого не дає депортація. На неї ми витрачаємо мінімум 600 доларів. А через деякий час 15 відсотків попередньо затриманих знову потрапляють до рук прикордонників, міліції.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Якби і на мороз був ліміт...

У Житомирі батареї в помешканнях городян залишаються холодними: тепло подається тільки до лікувальних установ. Нічого втішного з цього приводу не зміг сказати і заступник голови облдержадміністрації Сергій Ворошук: нема грошей — нема й газу. В обласному центрі досі не введено стовідсоткового тарифу на опалення, а населення заборгувало «Житомиртеплокомуненерго» велику суму. Щоб зібрати грошей хоч для старту опалювального сезону, міськвиконком вдався до незвичних заходів. У вересні житомиряни могли погасити борги з 20-відсотковою знижкою. Таку саму знижку обіцяно тим, хто до цього розраховувався вчасно, а в жовтні проплатить за один чи більше місяців наперед. Та грошей все одно бракує, повідомляє наш власний кореспондент Олексій КАВУН.

Лише результати

■ Футбол

Першість країни. Перша ліга. 15-й тур.

«Дніпро-2» — «Чорноморець». 0:2. ЦСКА-2 — «Миколаїв». 0:1. «Прикарпаття» — «Нива». 3:0. «Вінниця» — «Електрометалург-НЗФ». 2:0. «Шахтар-2» — «Динамо-2». 2:1. «Нафтовик» — «Полісся». 1:0. «Борисфен» — «Карпати-2». 2:3.

Поединки «Волинь-1» — «Оболонь», «Зірка» — «Сталь» відбудуться 13 листопада.

«Чорноморець» — 31 очко, «Волинь-1» — 26, «Динамо-2», «Полісся» — по 24, «Миколаїв», «Нафтовик» — по 23, «Шахтар-2» — 22, «Сталь», «Вінниця», «Оболонь» — по 21, «Прикарпаття» — 20, «Дніпро-2» — 19, «Борисфен» — 17, ЦСКА-2, «Зірка» — по 16, «Електрометалург-НЗФ», «Карпати-2» — по 15, «Нива» — 7.

У Чорному морі знайшли плаваючі міни

Повідомляє МНС

Предмет, схожий на зірвану з яко-ря міну, неподалік острова Зміїний помітив екіпаж суховантажа «Лосьба». За його повідомленням до вказаної точки прибув український прикордонний корабель «Гнатенко» і підтвердив: у морі справжня якірна морська міна часів другої світової війни. Знищувати не стали — вона дрейфувала у зоні відповідальності Румунії. Наші прикордонники поінформували про небезпечно знахідку румунську владу, а міна попливла далі...

Аж про дві міни, помічені у гирлі Дунаю, також у територіальних водах Румунії, повідомив капітан теплохода «Зим-Одеса-1».

Закрийте для брухту «вікно в Європу»

Актуально

Міні-металургійний завод «Істіл (Україна)» потерпає від браку сировини. За щомісячну потребу у 70 тисяч тонн металобрухту у вересні підприємство одержало лише 28 тисяч тонн. Це пов'язано із двома причинами. По-перше, значну кількість брухту і далі експортують. По-друге, влітку практично всі області України ввели обмеження на вивезення цієї сировини до інших регіонів, що боляче вдарило по металургійних підприємствах Донеччини.

Якщо найближчим часом не буде вжито дієвих заходів, через брак сировини українські виробники металу опиняться на межі зупинки, вважають на заводі. Крім того, що більше вивозиться із межі України, то менше, кі-

на думку піротехніків МНС, морські міни останнім часом виявляють досить рідко. Бо після війни протягом багатьох років їх тралили ВМС причорноморських держав. Ті, що десь могли залишитися, не повинні спливати —солоня морська вода й іржа проїдають корпуси мін.

Міни, що пливуть за волею хвиль, створюють серйозну загрозу для судноплавства. І невідомо, біля чийх берегів і кораблів вони опиняться. Тим паче, у західній частині Чорного моря очікується посилення вітру. А румуни поки що не поспішають реагувати на повідомлення наших прикордонників.

Володимир ПАШИНСЬКИЙ, прес-служба МНС України.

нець кінцем за кордоном купуватимуть продукцію українських металургійних підприємств, що серйозно вплине на обсяг валютних надходжень до країни.

Тож у вересні «Істіл (Україна)», сучасне металургійне підприємство, утворене на базі кількох цехів Донецького металургійного заводу, істотно знизило виплавку сталі, порівняно з серпнем, до 18 тисяч тонн. Доводиться відмовлятися від деяких замовлень і обирати найвигідніші. Обсяг реалізації товарної продукції скоротився майже вдвічі порівняно із серпнем.

Ще однією актуальною проблемою залишається неповернення ПДВ —сума заборгованості досягла майже 7 мільйонів гривень. Минулого місяця на експорт відправлено 50 відсотків продукції підприємства, у тому числі до Румунії, Китаю, США, Іспанії, Болгарії.

Ліна КУЩ.

Чемпіон з добрим серцем

Благодійництво

До відділення реанімації й виходжування дітей, які народилися з вадами здоров'я, обласної клінічної лікарні надійшло сучасне медичне обладнання вартістю понад 100 тисяч доларів — апарати вентиляції легень, монітори кров'яного тиску, інкубатори, компресори тощо. Все це придбано за кошти, котрі зібрав одесит, чемпіон Олімпійських ігор і світу з фігурного катання Віктор Петренко. Він доклав зусиль, щоб у США відбувся благодійницький концерт за участю світових зірок з фігурного катання. Зібрані там гроші й пішли на обладнання для одеської лікарні.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

Знеструмлено адмінбудинок Вінницької облдержадміністрації

Вісті з Вінниччини

130 років

гуркочуть потяги

Лише один раз з часу існування Козятинського залізничного вузла — перші майстерні з ремонту паровозів споруджено 130 років тому — тут не було чути гуркочу потягів. На початку грудня 1905 року припинили роботу всі служби залізниці. Страйк залізничників, ініціаторами якого були машиністи — брати Валдаєви, жандарми потопили в крові. Про цю трагічну сторінку нагадує пам'ятний знак, встановлений на тому місці, де розстрілювали залізничників.

Матеріали музею, створеного у депо, розповідають про багато інших героїчних сторінок: козятинські залізничники доставляли хліб на Поволжя, яке потерпало від голоду, в роки війни підвозили зброю, велили бронепоезди... Нині Козятинське депо єдине на Південно-Західній залізниці, де ремонтують магістральні вантажні електровози серії ВЛ. На їх тлі різко контрастує старенький трудяга-паровоз, встановлений на постаменті, — чи не єдиний свідок становлення одного з найбільших залізничних вузлів.

«Темна» для чиновників

Знеструмленим залишався протягом робочого дня 13-поверховий адмінбудинок Вінницької облдержадміністрації. На такий сміливий крок енергетики зважилися після численних прохань розрахуватися за спожиту електроенергію. На чиновників вплинув тільки крайній захід.

Дедалі частіше тепер поринають у піймущу села області. Наприклад, два рази на день вимикають електрику в Могилів-Подільському, Тиврівському, Томашпільському, Чернівецькому, Шаргородському та деяких інших районах. Це призводить до конфліктів. Мешканці будинку № 12-а по вулиці Келецькій в обласному центрі на знак протесту проти постійного від'єднання перекрили рух тролейбусів біля медуніверситету. Машини не зрушили з місця доти, доки у будинку не засвітилися вікна.

Щодоби область перевищує доведений ліміт споживання електроенергії на один мільйон кіловат-годин, а загальна заборгованість за спожиту енергію досягла 118 мільйонів гривень.

Лікарня на борту літака

Надавати невідкладну медичну допомогу в... небі невдовзі будуть фахівці медичного центру Військово-повітряних сил України. Літаючим шпиталем стане військово-транспортний літак Ан-26. Перший етап переобладнання машини проведено на одному з авіаремонтних заводів. Після повернення літака до Вінниці розпочалися роботи з установаження потрібного медичного обладнання й забезпечення інструментарієм.

Крім надання екстреної медичної допомоги, у разі необхідності медики зможуть робити під час польоту навіть хірургічні операції. Літак «швидкої допомоги» використовуватимуть для проведення медичних обстежень особового складу у віддалених гарнізонах.

Віктор СКРИПНИК.

■ Фотофакт

Співробітники оперативно-рятувальної служби проводять очищення території столичного заводу «Радикал». З ходом робіт із санації території підприємства ознайомився на виїзній апаратній нараді і міський голова Олександр Омельченко.

Фото Віктора ПОБЕДИНСЬКОГО (УНІАН).

Михайло ПОТЕБЕНЬКО: «Інститут прокурорського нагляду — невід’ємна складова демократичної держави»

Наші інтерв’ю

— В утвердженні демократичної правової України не останню роль відіграє реформування органів прокуратури, спрямоване на вдосконалення її діяльності. У зв’язку з цим запитання: яких змін зазнало останнім часом законодавче забезпечення діяльності органів прокуратури?

— Передусім це стосується Закону України «Про прокуратуру», Кримінального та Кримінально-процесуального кодексів України. Ці законодавчі акти протягом 2001 року зазнали докорінних змін, але, наголошу, тільки з врахуванням вимог Конституції України. Як і раніше, нині в діяльності органів прокуратури застосовуються принципи, що забезпечують незалежність наглядової інстанції від будь-якого впливу під час виконання покладених на неї обов’язків. Саме це є характерною ознакою будь-якого демократичного суспільства. Проте ці принципи не означають уседозволеності в діяльності прокурорів, оскільки законодавство чітко визначає напрями їх діяльності, коло повноважень та водночас принципи, які дають можливість спрямовувати роботу органів прокуратури в інтересах суспільства.

Так, незалежність прокуратури від будь-якого впливу гарантують Конституція України та Закон України «Про прокуратуру», а Кримінальний кодекс України передбачає механізм реалізації цього принципу, тобто кримінальну відповідальність за втручання в роботу працівників прокуратури та посягання на їхні права під час виконання службових обов’язків.

Водночас Закон України «Про прокуратуру» передбачає механізми контролю за наслідками роботи органів прокуратури з боку суспільства. А саме: призначення Генерального прокурора України Президентом України лише за згодою Верховної Ради України, звільнення з посади Президентом України або відставка з посади у зв’язку з висловленою Верховною Радою України недовірою, обов’язок Генерального прокурора України не менш як один раз на рік інформувати Верховну Раду України про стан законності в державі.

А кримінально-процесуальне та цивільно-процесуальне законодавство, Закон України «Про звернення громадян» та інші законодавчі акти визначають функції органів прокуратури та порядок їх застосування, а також можливість оскарження до суду дій та рішень прокурорів.

Нове законодавство закріплює також і відповідні повноваження прокурорів у боротьбі зі злочинністю. Це стосується їх права координації та узгодження дій усіх правоохоронних органів у подоланні цієї біди.

Варто наголосити, що осторонь законотворчої діяльності в державі не стоять і органи прокуратури. Хоча Генеральний прокурор України і позбавлений права законодавчої ініціативи, але він бере активну участь у підготовці та вносить відповідні пропозиції про внесення змін до законодавчих актів, пов’язаних з основними напрямками її діяльності.

Але такі пропозиції не завжди враховує законодавча влада під час прийняття законів. Так, уже тепер ми маємо істотні зауваження до чинних нині Кримінального та Кримінально-процесуального кодексів України.

Приклад. Як відомо, з 29 червня цього року набула чинності в новій редакції ст. 156 Кримінально-процесуального кодексу України, що регламентує порядок продовження під час слідства строків арешту осіб, які вчинили тяжкі злочини. Водночас із цим ми маємо певні труднощі. Якщо раніше, коли строки арештів продовжував прокурор, в цій статті було чітко визначено, що в разі повернення кримінальної справи на додаткове розслідування прокурор своєю постановою встановлює місячний строк тримання особи під вартою, то тепер при поверненні справи на додаткове розслідування строк тримання під вартою обчислюється з часу надходження справи до прокурора і він не може перевищувати двох місяців, а надалі продовжується у встановленому порядку. Та в новій редакції статті не зазначено, на підставі якого документа встановлюється двомісячний строк арешту. От і виходить, що після повернення справи на додаткове розслідування арештований перебуває під вартою без винесення будь-якого процесуального документа про це, що, безперечно, є порушенням його конституційних прав.

— Михайле Олексійовичу, як відомо, приватизація завжди була привабливою сферою економіки для злочинних посягань. Сьогодні, коли процеси роздержавлення стали прозорішими, спритні ділки зазіхають на ласий шматок державної власності, винахідливо використовуючи схеми позаприватизаційного заволодіння державним майном. Як Генеральна прокуратура реагує на процеси незаконного відчуження державного майна?

— Перед тим, як навести кілька фактів ділового втручання Генеральної прокуратури в процеси незаконного роздержавлення державної власності, я розповім, як реалізується одна із таких злодійських схем із залученням... судових органів. Скажімо, комерційна структура укладає з одним із найбільш економічно приєдливих підприємств договори, умови яких вочевидь не можуть бути ним виконані (значні суми коштів до сплати підприємством, стислі строки виконання). Після закінчення стро-

ку виконання договорів, якого підприємство не в змозі дотриматися, комерційна структура звертається до суду з позовом про звернення стягнення на майно підприємства-боржника, а потім, після задоволення позову, отримує зазначене майно за безцінь. Оцінку та реалізацію державного майна здійснюють сумнівні організації, які залучають органи державної виконавчої служби.

Саме таким чином було відчужено з державної власності майно однієї з енергокомпаній, 60% статутного фонду якої належить державі. За цим фактом прокуратура порушила кримінальну справу, в ході розслідування якої слідчий призначив експертизу для визначення реальної вартості відчуженого за борги майна. Її проведення доручено здійснити Фонду державного майна України. Виконуючи постанову слідчого, фонд організував тендер, за результатами якого дібрав кваліфікованого оцінювача. Але експерт так і не зміг провести оцінку майна, оскільки Печерський районний суд Києва, до якого оскаржено результати тендера, заборонив Фонду державного майна вчиняти будь-які дії з експертної оцінки майна енергокомпанії (тобто виконувати постанову слідчого).

Це інакше, як втручанням суду в хід розслідування, назвати не можна.

Оптимізму додає лише те, що так, на щастя, чинять не всюди. Нещодавно Вищий господарський суд України за позовом Генеральної прокуратури до комерційного банку та підпорядкованих йому комерційних структур визнав недійсними договори перепадоу акцій відкритого акціонерного товариства «Київський річковий порт» вартістю понад 1,2 млн. грн., що становить 24% його статутного фонду. Зазначені акції повернуто державі в особі Фонду державного майна України.

— А як загальною справою по країні з дотриманням законів органами СБУ, державного та митного кордонів України? Чим закінчилося розслідування відомої всім справи, порушеної щодо посадових осіб Севастопольської митниці?

— Загалом з початку року митні органи склали понад 41 тисячу адміністративних протоколів про порушення фізичними та юридичними особами митних правил. Суди розглянули більше 26 тисяч адміністративних справ про порушення митних правил, де передбачена конфіскація. З метою невідворотності покарання за порушення митного законодавства та прийняття судами законних рішень Генеральний прокурор України своїм наказом зорієнтував територіальних прокурорів на участь у розгляді судами всіх адмінсправ про порушення митних правил. Це дало змогу значно підвищити розмір надходжень до бюджету України від конфіскованих предметів правопорушень. Так, прокурори взяли участь у розгляді майже 26 тисяч справ, внаслідок яких конфісковано об’єктів порушення митних правил на суму 146 млн. грн.

Але інколи буває й навпаки, коли закон порушують самі митники, особливо щодо завищення обчислення ставок митних зборів за транзитне переміщення вантажів територією України, чим завдають збитків юридичним та фізичним особам.

Бувають випадки скоєння злочинів і окремими працівниками цих органів. На такі дії виявляється принципова реакція з боку прокуратури. Слід зазначити непримириму позицію до них і керівництва Державної митної служби України.

Щодо прикордонників. За 9 місяців вони порушили 114 кримінальних справ за фактом незаконного перетинання кордону щодо 202 осіб та затримали 3780 нелегальних мігрантів. Після початку антитерористичної операції в Республіці Афганістан, що здійснюють США та Велика Британія, прогнозуючи збільшення кількості нелегалів та біженців з країн південно-східного регіону, органи прокуратури здійснили кілька перевірок дотримання чинного законодавства прикордонними військами під час випровадження нелегальних мігрантів за межі України.

За 9 місяців цього року слідчі органів СБУ закінчили розслідування 117 справ, з них до суду направлено 421, а решту провадженням закрито. До того ж більшість із них — у зв’язку з частковою декриміналізацією ст. 70(201) Кримінального кодексу України.

Слід зазначити, що в діяльності прикордонників і органів СБУ теж інколи бувають порушення. Але зазвичай вони зводяться до порушення строків оформлення матеріалів, розслідування справ.

Щодо «севастопольської» справи, зрозуміло, чому і з яких джерел постало це питання. Однак ще раз відповім. Справу порушив прокурор Севастополя ще 11 січня 2000 року з контрабанди 80 тонн вантажу на суму 154 тис. 742 грн. та несплати податків та митних зборів на суму 218 тис. 588 грн. Згаданий вантаж надійшов морським шляхом 9 січня 2000 року із Туреччини на теплоході «Академік Петровський» до морського порту Севастополя. Справа розслідувана повно і об’єктивно. До кримінальної відповідальності за ст. 70, ч. 3 ст. 148-2, ч. 2 ст. 165, ч. 2 ст. 172 Кримінального кодексу України притягнуто в. о. капітана теплоходу «Академік Петровський» Перепелищу, 6 працівників митниці, в тому числі заступника начальника Севастопольської митниці Ігнаценка, начальника пасажирського відділу митниці Бондаренка та 4-х старших інспекторів

цієї митниці. 31 травня минулого року розслідування справи закінчили та направили до суду для розгляду по суті пред’явленого обвинувачення.

Окрім того, в провадженні управління СБУ Севастополя перебуває кримінальна справа, порушена теж прокуратурою за фактом контрабанди вантажу, який надійшов морським шляхом із Туреччини на судні «Академік Петровський», на суму 29 млн. 563 тис. грн. Внаслідок цього недонараховано та не сплачено до державного бюджету митних платежів на суму понад 18 млн. доларів США.

— Як і раніше, громадян України турбує стан організованої злочинності...

— Для початку кілька цифр. За 9 місяців цього року правоохоронні органи України направили до суду 803 кримінальні справи про злочини, вчинені організованими групами, з яких 183 розслідувані органами прокуратури.

До того ж у державі намічається тенденція до скорочення злочинності. І це свідчить про результати діяльності не лише правоохоронних органів, підвищення ефективності прокурорського нагляду за дотриманням законодавства під час прийняття рішень за скоєними злочинами. Коли визначена чітка орієнтація на поліпшення якості роботи, що істотно впливає на стан боротьби зі злочинністю. Це результати виконання тих вимог, які пред’являє Президент країни в боротьбі зі злочинністю, до діяльності Верховної Ради та уряду України.

Так, цього року органи прокуратури Тернопільської, Хмельницької, Вінницької, Дніпропетровської, Львівської, Луганської та інших областей, Києва розслідували актуальні справи з хабарництва, крадіжок в особливо великих розмірах, інших посадових злочинів, організованих убивств.

27 вересня прокуратурою направлено до суду кримінальну справу, порушену щодо колишнього голови правління акціонерного банку «Україна» В. Кравця Він, зловживаючи службовим становищем, погасив неповернуті кредити за рахунок коштів банку. Внаслідок цієї афери банку завдано збитків на суму 1 млн. 231 тис. грн. За виділеними матеріалами теж порушено справу, яка розслідується Генеральною прокуратурою і в грудні цього року планується супроводити її до суду.

Прокуратура Києва направила до міського суду кримінальну справу, порушену щодо громадян Лугини, Головченка, Мельника, Давиденка, Крюченкова. Ця банда вчинила напад на офіс представництва фірми «Апіфарм лімітед». Вбивши працівника міліції А. Федоренка, бандити заволоділи 389 тис. 451 грн.

У Хмельницькому обласна прокуратура направила до суду кримінальну справу, порушену щодо виконуючого обов’язки директора приватного малого підприємства «Норма» Шевчука та інших його посадових осіб, які протягом 1997—2000 років шляхом вимагання одержали від підприємців хабарів на суму 500 тис. доларів США та 200 тис. грн., викрали 729 тис. грн., які мали надійти до місцевого бюджету як ринковий збір. У ході розслідування кримінальної справи накладено арешт на майно обвинувачених на суму 425 тис. грн. І цей список можна продовжити. Він свідчить про активізацію діяльності органів прокуратури, що не може не позначатися позитивно на попередженні злочинності, зміцненні законності в державі.

На жаль, окремі особи, в тому числі і серед народних депутатів, з причини своєї амбіційності і з метою дістати дешеві політичні дивіденди на критиканстві, а це їх природна потреба, вслякю перекручуючи дійсні факти, намагаються виявити себе гласателями борців за справедливість, замість сприяння роботі правоохоронних органів. Певною мірою це не сприяє об’єктивній поінформованості населення.

— Кілька слів про розслідування справ, пов’язаних зі злочинами, вчиненими щодо журналістів.

— Генеральна прокуратура постійно приділяє велику увагу фактам убивств та замахів на життя журналістів. За кожним із цих випадків прокурори проводять ретельні перевірки та, за наявності законних підстав, порушують кримінальні справи. Стан слідства за такою справою перебуває на особливому контролі та обговорювався торік 28 грудня на засіданні колегії Генеральної прокуратури.

Як відомо, цього року вчинено 2 вбивства працівників ЗМІ, а саме: генерального директора малого спільного підприємства інформаційної радіотелекомунікаційної компанії «ТОР» у Слов’янську Донецької області І. Александрова та редактора бюлетеня «Соціальна політика» (Київ) Коваленка. За цими фактами органи прокуратури порушили кримінальні справи. Ці два вбивства можна вважати розкритими. Встановлено та заарештовано безпосереднього виконавця злочину за справою Александрова. Вжито заходів щодо затримання організатора злочину у Слов’янську, на якого вже є прямі показання. На жаль, викликають подив висновки спеціальної комісії Верховної Ради України, які є упередженими, до того ж не без порушення чинного законодавства щодо слабкої роботи слідчих з цієї справи. Це приклад, як можна спаллювати чесних, працездатних, вірних своїй справі працівників прокуратури. Щодо справи із убивства Коваленка, встановлено, що злочин вчинено ко-

лишнім журналістом. Причина — неприязні стосунки. Злочинця заарештовано і незабаром слідство в цій справі поставить всі крапки над «і».

— А що нового в розслідуванні найгучніших кримінальних справ про злочини, якими завдано значних майнових збитків державі?

— У кінці вересня закінчено розслідування та направлено до суду кримінальну справу за обвинуваченням Вадима Агафонов — керівника німецької фірми «Агрі Прогресс Гмбх».

Практично закінчено розслідування кримінальної справи за обвинуваченням колишнього керівника державної агрофірми «Наукова» народного депутата України Миколи Агафопова за обвинуваченням у заволодінні шляхом зловживання службовим становищем державними коштами на суму понад 23 млн. дол. США. Але у зв’язку із хворобою обвинуваченого, на підставі висновку судово-медичної експертизи про неможливість нині проводити з ним слідчі дії за станом здоров’я, справа щодо нього призупинена до його видужання. Коли ж здоров’я обвинуваченого поліпшиться, буде вирішено питання про направлення справи до суду.

17 вересня 2001 року Генеральна прокуратура України в зв’язку з втратою чинності свого рішення про арешт колишнього прем’єр-міністра України Павла Лазаренка (згідно з новим законодавством з 29 червня 2001 року рішення про арешт обвинувачених та підозрюваних у кримінальних справах приймає лише суд) звернулася до Печерського місцевого суду з поданням про його арешт. І 28 вересня суд прийняв рішення про його затримання та доставку під вартою в суд. На підставі цього рішення суди ми знову офіційно звернулися до Департаменту юстиції США з клопотанням про видачу П. Лазаренка в Україну для притягнення до кримінальної відповідальності в українському суді. Зазначаю, що справа щодо колишнього прем’єр-міністра України розслідувана та готова для направлення до суду в частині обвинувачення його у розкраданні державного майна на суму понад 15 млн. дол. США та 20 млн. грн., одержанні хабарів на десятки млн. дол. США, організації та скоєнні інших, не менш тяжких злочинів.

Закінчено також розслідування кримінальних справ про вбивства народних депутатів України Євгена Шербаня та Вадима Гетьмана. Стосовно приватних осіб, що причетні до цих тяжких злочинів і перебувають на території України, справи цього року направимо до суду, якщо не буде якихось непередбачених причин, котрі не залежать від прокуратури.

Є й інші справи, їх чимало, в тому числі з крадіжок в особливо великих розмірах, хабарів, замовних убивств, частину з яких уже направлено до судів. Деякі з них я назвав раніше.

Як бачите, прокуратура сьогодні веде активну боротьбу зі злочинами, вчиненими у сфері економіки та в органах управління. Активно протидіє вона і корупції та хабарництву в державі, розкраданню державного майна та іншим тяжким злочинам. Як і має бути нині в цивілізованому світі, прокуратура стала невід’ємною складовою демократичної держави України.

— І наостанок. Дехто з народних депутатів наткає на необхідність вашої відставки. Поширюються чутки і про ваші наміри стати народним депутатом України наступного скликання. Що ви скажете з цього приводу?

— Не варто відповідати на ці запитання. Я завжди віддавав роботу і чесно виконував покладені на мене Конституцією та законодавством України обов’язки.

Але є люди, які все своє життя присвятили критиканству, поливанню інших брудом і від цього отримують задоволення. Нічого для держави цінного вони не зробили. Та й зробити не можуть, адже повинні бути розум та хист. Та чи варто на них зосереджувати увагу. Впевнений, що ні.

А що стосується того, чи відповідаю я обійманий посаді, то це компетенція Президента України, котрий, звичайно, враховує і оцінку моєї діяльності Верховною Радою. Я впевнений, що зважають на думку тих народних депутатів, які заслуговують на увагу. Думку, що працює не на руйніцію, а на розбудову держави. Я ж за посаду ніколи не тримався, оскільки це не головне в житті. Найголовніше для мене — служіння своєму народові. Я ціную думку розумних людей. На жаль, у нас відсутні норми, які перекривали б доступ до Верховної Ради не через вік, а з врахуванням стану здоров’я окремих критиканів, яке не дає можливості їм правильно оцінювати реалії та свою поведінку.

Необхідно, на моє глибоке переконавання, позбавити парламент тих, хто своїми голослівністю, критиканством та дворушництвом завдає тільки шкоди законотворчості.

Щодо виборів в народні депутати України. Поки що за списком ніхто не пропонував. Буде пропозиція, тоді й подумаю. Але якщо приймуть її, то лише від тих, хто представляє людей, котрі мають свою постійну, а не флюгерську позицію, утверджують своїми думками та діями справедливості, не зрадять. Таких людей я завжди поважав та поважаю.

Якщо я прийму остаточне рішення сприяти своїми діями чистоті депутатського корпусу, то передусім залишу посаду, яку обіймаю, оскільки політика й посада прокурора — несумісні.

Інтерв’ю взяв Сергій ГУНЬКО.

Туга за вождем: яким стане прозріння?

Мікрофон для гостя

Не винуватьмо українців, яким так хочеться мудрого, чесного, невідкупного, високопрофесійного, шанованого в світі й дуже бажано — телегенічного державного провідника. Адже здебільшого кожен окремо взятий представник вищої державної еліти не сполучає й половини названих якостей. Тому люди, призвичасні вже до того, щоб обирати, виключно виходячи з принципу «аби не гірше», ладні, попри всю свою зневіру, тягнутися до кожного, хто мовою, вчинками чи просто нес-тандартним іміджем випадає з ряду панівної сірості.

І хоч би хто і що би там казав, для чверті наших співвітчизників таким кумиром став Віктор Ющенко. Саме з його образом масова свідомість асоціює майже приголомшливе відкриття: виявляється, не все в Україні так безнадійно, можливі зміни на краще. Адже саме з банкіром Ющенко пов'язано найбільший досі здобуток національної економіки — порівняно стабільна валюта. Саме за прем'єра Ющенка виплатили пенсії й перестали вимикати електрику. І, нарешті, насільки вирізняється інтелігентне й мужнє обличчя банкіра-прем'єра серед карикатурних портретів...

І дарма, що архітектором гривні небезпідставно називають покійного Вадима Гетьмана, а світлом лампочок у квартирах протягом минулої зими сільські пенсіонери завдячують насамперед рішучості Юлії Тимошенко. Віце-прем'єр, добре знаючи специфіку справи, перекрыла декілька каналів, за якими в енергосекторі крали з бюджету мільярди гривень. **І саме це, а не ненависть до українства, як полюбують пояснювати особливо перейняті фанатизмом прихильники реформатора-патріота Ющенка, спонукало раптом «збіднілих» у переддень виборів олігархів спільно з комуністами (із відвертого благословення Банкової) повалити уряд.** Бо ж українізаційні успіхи уряду були значно скромніші — далі балаканини здебільшого не пішло. Але міфові (вживаю це слово аж ніяк не в образливому, а в суто безсторонньо-науковому значенні) не потрібні точні деталі. Міфологізований образ починає жити в масовій свідомості власним життям, часто цілком відмінним від життя реального прототипа.

Тому соціологічні опитування ще й досі пророкують поважний результат будь-якій очолюваній Віктором Андрійовичем політичній силі (причому результат цей мало залежатиме від того, хто, власне, ту силу наповнюватиме).

А відтак гідні цілковитого розуміння ті воістину титанічні зусилля, витрачені політичними технологами партії «Реформи й порядок» (саме вони складалі ближче оточення прем'єра Ющенка), аби не дати розвалити ще крихку й не оформлену споруду блоку «Наша Україна».

Адже «призом» ставали гарантовані десяток місць за партійним списком (як пощастить — то й більше) і можливість узяти реальну участь у майбутньому поділові влади. Що, власне, і є метою кожної політичної партії, тим більше такої амбітної й прагматичної, як «бджілки» Віктора Пинзеника.

«Париж вартий меси», — вигукнув колись Генріх IV, переходячи з протестантства на католицизм. Тож лідери націонал-демократів добре знали, що роблять, коли пожертвували шанованою Славою Стецько з її КУНом (забувши про всі підписані «угоди про вічну дружбу») і натомість мирилися із присутністю в списку «Нашої України» людей, яких у жодному разі не можна назвати ані «національними», ані «демократами». Адже над усім височіла велична постать інтелігентного імпозантного банкіра, здатного, в разі чого, відмовитися від усіх отих «рухів» із «ріпами», написати «з чистого аркуша» нову команду й отримати майже той самий результат.

До честі Віктора Ющенка, він і тут утримувався від спокуси вчинити саме так (а радників було предосить). Пожертвувавши, в принципі, КУНом, він, однак, лишився вірний домовленостям з ПРП та обома відламами Руху.

Але тим лідер «НУ», можливо, навіть неусвідомлено для самого себе, взяв великі зобов'язання перед цілком конкретною категорією виборців. Ідеться далеко не лише про ті несповна чотири відсотки, які 1999 року підтримали двох кандидатів, висунутих рухами та «ріпкою». Ідеться про набагато ширшу категорію людей — умовно кажучи, «рухівців зразка 1989 року», яких сьогодні розпорошено між партіями «Нашої України», УРП, «Собором», «Батьківщиною» та низкою менших політичних суб'єктів. Отже, **Віктор Андрійович поставив саме на тих виборців, які є в опозиції до всевладдя олігархів та до сваволі чиновництва. На тих виборців, які тисячами виходили на вулиці й зібрали мільйони підписів, аби вберегти «уряд реформаторів».**

Але ж парадокс полягає в тому, що сам Віктор Ющенко неодноразово підкреслював: він ніколи, ні за яких обставин не приєднається до опозиції. Було б некоректно шукати витоки такої позиції в особливостях вдачі банкіра-прем'єра чи (як натякають недоброчесливці) в окремих моментах його колишньої фінансової діяльності.

Але факти свідчать: неопозиційність Ющенка навіть до тих, хто навесні повалив його уряд, — то саме позиція, а не спритне маскування. Бо тільки так можна пояснити всю послідовність дій прем'єра, а згодом лідера «Нашої України». Тільки так можна пояснити його підпис під «заявою трьох» із засудженням «політичних невдач, які рвуться до влади»,

його ультраобережну й ультралояльну поведінку під час зимової політичної кризи, його вперте небажання бодай якось виразно висловитися на пропозицію Юлії Тимошенко про об'єднання зусиль «Нашої України» та ФНП.

Сьогодні зрозуміло: блок Ющенка до парламенту потрапить. І з непоганим результатом, який напевно перевищить результат Руху зразка 1998 року (але й далеко не сягне показника Руху 1991-го). Та чи не стане він там розчаруванням для багатьох сьогоднішніх прихильників? І чи не перетвориться він з потенційно провідної державницької реформаторської сили на впливову фракцію, яка зможе вдало лобіювати бізнесові інтереси своїх прихильників, але не зуміє (і не намагатиметься) робити нічого задля кардинального виправлення ситуації в державі?

Адже на думку спадає нещодавня аналогія. Позаминулого року «свідомі» українці вже мали свого кумира — колишнього прем'єра (чие урядування було відносно вдалим порівняно з усіма іншими), інтелігента й патріота Євгена Марчука. Його значуще мовчання розцінювали як прояв величезної обізнаності й далекосяжних планів. Але час минав, і поволи ставало ясно, що генерал Марчук ніколи й не зробить того, в ім'я чого йшли за нього у вогонь і у воду сотні тисяч безіменних прихильників (часто ризикуючи нагінками, кар'єрою, звільненням з роботи).

Я далекий від того, щоб демонізувати постать теперішнього секретаря РНБОУ чи припускати, що він із самого початку мав на меті саме такий результат — отримати важливий владний пост. Ні, просто в генералові бачили (бо дуже хотіли бачити) того, ким він ніколи не був, та й не хотів і не міг бути...

Прозріння було болючим. На адресу аж ніяк не гіршого з провідних чиновників сьогоднішньої влади посипалися прокльони (на мою думку, дуже часто незаслужені). Але ж винен був радше не Марчук, а всі ми, хто тоді, два з половиною року тому, створювали «міф про Марчука»...

Люди, не звиклі жити без кумирів, сотворили собі нового — симпатичного фахового банкіра з хусточкою у кишені. Банкір, за прикладом генерала, теж мовчить і тримає значущу паузу. А коли почне говорити, то такими загальниками, в яких легко заплутується навіть найосвіченіший науковець.

Тож чи не чекає таке саме хворобливе прозріння на тих, хто ліпить сьогодні «міф про Ющенка», абсолютно не зважаючи на ре-

альну поведінку свого героя? Відповісти на це запитання «так» або «ні» здається, за великим рахунком, тільки сам Віктор Андрійович. Адже на його оточення, заклопотане виключно проведенням до парламенту енної кількості «спискових» депутатів, надії мало. Вони ніколи не ініціюватимуть чогось такого, що поставить під загрозу зайві два чи три «прохідні» місця в списку для того чи іншого, але «свого» політичного середовища.

Зуміє Віктор Андрійович опиратися на, як мінімум, рівних собі, він неодмінно зробить іще дуже багато доброго для України. Зadowolнить його роль вождя для тих, чий інтереси не сягають далі власного політичного й бізнесового благополуччя, він неминуче повторить долю Євгена Марчука. І стане страшним розчаруванням саме для тих десятків і сотень тисяч, які виходили на вулиці захищати його уряд. На його долю сипатимуться звинувачення у зраді, підстав для яких він своєю поведінкою ніколи не давав. Адже хіба можна винуватити людину, який проти її волі приписували геть чужі їй якості...

Урятувати Віктора Андрійовича від такої долі зможе хіба що гранично чесна самоідентифікація. Адже в Україні є сьогодні чимало людей, які «знайшли себе», які не хочуть конфліктувати з владою, які прагнуть тільки часткової еволюційних змін, які є водночас чесними громадянами й добрими фахівцями. І Віктор Андрійович стане ідеальним виразником саме їхніх сподівань.

Але люди, які є за вдачею нонконформістами, які мають загострене почуття справедливості, які вважають явно безперспективним косметичний ремонт прогнилої будівлі, — повинні шукати собі сьогодні іншого героя... В ідеалі взагалі відмовитися від пошуку чергового месії, а оцінювати кожну політичну силу й кожного політичного лідера не з погляду міфу, а за реальними вчинками.

То чи не краще суворо у відповідності до біблійної заповіді не творити собі кумира, а творити громадянське суспільство, яке саме формує достатню кількість професіоналів і публічних політиків. Чи не краще обстоювати не особу, а певні ідеали — хоча б тієї ж відкритої політики й легальної економіки, про які, відходячи з посади прем'єра, стверджував В. Ющенко? А вже за відповідністю до цих ідеалів і міряти конкретних лідерів? Глибоко переконаний, що краще так.

Максим СТІХА, доктор фізико-математичних наук, письменник.

Максим Стріха, як, напевно, помітив читач, постійний і послідовний автор «Голосу України». Його публікації, як і громадська діяльність в Інституті відкритої політики — це утвердження в Україні ідеалів відкритої, відповідальної та чесної політики.

Ведуча рубрики Людмила КОХАНЕЦЬ.

СУСПІЛЬСТВО

Офіційно

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законів України з питань оподаткування

Верховна Рада України *постановляє:*

І. Внести зміни до таких законів України:

1. Пункт «к» статті 19 Закону України «Про Єдиний митний тариф» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 19, ст.259; 1993 р., № 24, ст.270; 1996 р., № 41, ст.192; 1999 р., № 31, ст.253; 2000 р., № 3, ст.20, № 21, ст.163, № 35, ст.283, № 38, ст.318, № 48, ст.406; 2001 р., № 11, ст.46, № 30, ст.143) після слів «Інститут монокристалів» доповнити словом «Вуглемаш».

2. Абзац дванадцятий пункту 11.12 статті 11 Закону України «Про податок на додану вартість» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 21, ст.156, № 51, ст.305; 1999 р., № 15, ст.83, № 18, ст.140, № 32, ст.264, № 38, ст.352, № 39, ст.356; 2000 р., № 2, ст.16, № 10, ст.78, № 25, ст.197, № 26, ст.209, № 32, ст.260, № 35, ст.283, № 38, ст.318; 2001 р., № 7, ст.36, № 20, ст.96, № 23, ст.144) після слів «Інститут монокристалів» доповнити словом «Вуглемаш».

3. Абзац тринадцятий пункту 22.5 статті 22 Закону України «Про оподаткування прибутку підприємств» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 27, ст.181; 1998 р., № 10, ст.35, № 18, ст.94; 1999 р., № 15, ст.83, № 18, ст.140, № 32, ст.264, № 38, ст.352, № 39, ст.356; 2000 р., № 2, ст.16, № 10, ст.78, № 25, ст.197, № 26, ст.209, № 32, ст.260, № 35, ст.283; 2001 р., № 7, ст.36, № 20, ст.96, № 23, ст.144) після слів «Інститут монокристалів» доповнити словом «Вуглемаш».

ІІ. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
4 жовтня 2001 року.
№ 2744-ІІІ.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до статті 19 Закону України «Про Єдиний митний тариф»

Верховна Рада України *постановляє:*

1. У пункті «о» статті 19 Закону України «Про Єдиний митний тариф» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 19, ст.259; 1993 р., № 24, ст.270; 1996 р., № 41, ст.192; 1999 р., № 31, ст.253; 2000 р., № 3, ст.20, № 21, ст.163, № 35, ст.283, № 38, ст.318, № 48, ст.406; 2001 р., № 11, ст.46, № 30, ст.143) цифри і слова «3208 Фарби та лаки (включаючи емалі та політури)» виключити.

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
4 жовтня 2001 року.
№ 2751-ІІІ.

■ Партійні рядки

Одні м'язи нарощують, інші — тренують

На Черкащині партії активно розпочали осінню політичну кампанію. Соціалісти після літнього тайм-ауту разом із кількома опозиційними громадськими організаціями поновили діяльність свого «наметового протесту» навпроти приміщення облдержадміністрації. Утім, городяни так звикли до цього «пейзажу» — військового намету під червоним та синьо-жовтим прапорами і черговим з листівками біля нього, що майже не звертають на цю демократичну «екзотику» уваги.

Однак активісти обласної організації СПУ заявили, що їхня акція протесту проти підвищення тарифів на комунальні послуги — безстрокова, «до повної перемоги». Час від часу соціалісти і їх соратники по боротьбі комуністи організовують також марші та гнівні мітинги «проти антинародного режиму». Проте масовістю такі заходи не вирізняються.

Інша тактика у соціал-демократів об'єднаних. Не маршируючи і не мітингуючи, есдеки впевнено нарощують свої політичні «м'язи». Нині обласна організація СДПУ(о) налічує 12 тисяч «штиків». Близько 15 відсотків з них — державні службовці. Причому переважна більшість — керівний склад райдержадміністрацій, райрад, управлінь та відділів. Очолує обласних соціал-демократів об'єднаних перший заступник голови облдержадміністрації Вадим Льющенко. Квиток члена СДПУ(о) має також Володимир Лук'янець. На нещодавній прес-конференції для журналістів черкаський лідер есдеків заявив, що його партія матиме в майбутній Верховній Раді України щонайменше 35 мандатів, а в місцевих органах влади —переконливу більшість.

Чи виявляться реальними ці прогнози, покаже березень наступного року.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область

5 Він ніколи, ні за яких обставин не приєднається до опозиції

Не головний персонаж в історії

Віктор Жердицький обвинувачує систему

У федеральному суді землі Нижня Саксонія триває слухання справи колишнього голови Градобанку Віктора Жердицького, обвинувачуваного в нецільовому використанні та присвоєнні чотирьох мільйонів марок, узятих з грошей, які мали виплачуватися остарбайтерам. Другому обвинувачуваному — колишньому виконувачу обов'язків голови компанії «Нафтогаз України» Ігорю Діденку інкримінують оформлення договору на кредит із наперед неправдивими даними. Минулого тижня Віктор Жердицький давав свідчення. Він категорично відкинув обвинувачення в тому, що гроші було взято з 86 млн. марок компенсацій. Чотириімільйонний кредит, наданий фірмі «Хорда», стверджує підсудний, виділено з кредитних ресурсів банку. Хто може визначити, які з цих грошей надійшли від національного фонду «Взаєморозуміння та примирення»? Та чийми б вони не були, кредит надано німецькій фірмі і Україні не повернено. Німецький суд намагається з'ясувати, де гроші «осіли». Ось який вигляд має ця історія в суді.

Наміри були благі: вкласти 86 млн. марок з компенсаційних грошей для остарбайтерів (нагадаю, що цими коштами Градобанк за договором з фондом міг розпоряджатися протягом всього періоду виплат, а він розтягнувся до 2000 року. — Авт.) у програму реконструкції цементних заводів і розвитку цементної промисловості в цілому, отримати прибуток, а гроші повернути їхнім законним власникам. Банк інвестував у галузь 35 млн. доларів (приблизно близько 70 млн. марок) з грошей, отриманих від фонду «Взаєморозуміння та примирення». Це була третина кредитного портфеля Градобанку. На кінець 1995 року він володів солідним пакетом акцій п'яти найбільших цементних заводів, в тому числі контрольним — Миколаївського.

Приблизно в цей час і народилася ідея створення великого проекту: об'єднати в одну компанію три українських заводи — Миколаївський, Кам'янець-Подільський та Балаклівський, фірму «Хорда», яка мала акції цементних заводів і належала Ігорю Діденку, та німецьке підприємство «Пайна», що займалося реалізацією цементу в Німеччині та Європі, з яким співробітничала «Хорда». В результаті об'єднання, вважає Віктор Жердицький, з'явилася б можливість не лише реалізовувати український цемент на західному ринку за світовими цінами, а й випускати цінні папери, що дало б змогу отримувати кошти для розвитку галузі. Над реалізацією проекту працював один із підрозділів Градобанку, який вів щодо нього окреме діловодство.

«Хорда», як учасник проекту, отримувала права для продажу цементу. Участь «Пайни» полягала в тому, що вона купувала його для подальшої реалізації на західному ринку. Це означало, що українська сторона практично отримувала частину ринку збуту «Пайни». У цей час Градобанк надає фірмі «Хорда» на розвиток спільного проекту кредит на суму 4 млн. марок, котрі було переказано на рахунок німецької фірми «Пайна», як записано в договорі, на розвиток спільного виробництва. Саме тут німецьке слідство побачило порушення. По-перше, «Пайна» нічого не виробляє, оскільки є торговельним підприємством. По-друге, 4 млн. марок з рахунків «Пайни» зникли. З'ясувати, куди, досі не вдалося.

У сторони обвинувачення є підстави вважати, що їх в особистих цілях використав Жердицький за співучасті Діденка, котрий надав йому договір на кредит з наперед неправдивими даними. Жердицький, утім, стверджує: цього договору він не бачив, бо оформленням усіх кредитів займалися співробітники кредитного відділу Градобанку, в професіональності яких не сумнівається. Він упевнений, що кредит оформлено відповідно до всіх вимог українського законодавства та інструкцій Національного банку. Фінансового

ризик у цій оборудці для банку не було, вважає Жердицький, бо заставою були майно та всі права «Хорди», які в разі фінансового провалу фірми покривали б виданий кредит. За подальше використання грошей, згідно з українським законодавством, відповідальність несе клієнт, у нашому випадку фірма «Хорда». Тому відповідати за те, що кредитні гроші «гуляли» також на рахунках інших фірм, з якими «Хорда» мала партнерські стосунки (зокрема, з поставок нафти), він не може. Для цього в суді присутній керівник фірми пан Діденко, який напевне пояснить також, чому не запрацювала частина німецького проекту.

А ось своє бачення причин розвалу проекту в цілому Віктор Жердицький пояснив. Не знаю, наскільки цікавою й важливою може бути ця історія для німецького суду, але в Україні багато хто ще пам'ятає війну «наших» і «їхніх» за український цемент. Жердицький вважає, що процес почався з моменту, коли Генеральна прокуратура подала позов до Вищого арбітражного суду про розірвання договорів Градобанку та фонду «Взаєморозуміння і примирення», а також про примусовий переказ усіх грошей в інші комерційні банки («Голос України» інформував читачів про хід попередніх засідань). Хоча потреби в цих грошах фонд у той період не мав, оскільки виплат колишнім примусовим працівникам не здійснював. Вищий арбітражний суд позов задовольнив, прийнявши також рішення про арешт усіх кореспондентських рахунків Градобанку, що, за словами Жердицького, у 20 разів зменшило залишки за рахунками клієнтів, а оборот за кореспондентськими рахунками — у 75. Слід зазначити що Вищий арбітражний суд в цьому випадку стосовно Градобанку прийняв справді дивне рішення: з одного боку, заборонив перераховувати гроші клієнтам, а з другого — нараховував 2500% річних штрафів за... затримку їм платежів. У банку нагромадилися величезні суми штрафів. Клієнти стали вичікувати з поверненням кредитів (адже у бізнесовій еліті вже був досвід з банкрутством банків «Відродження» та «Інко»). Віктор Жердицький стверджує: за рішенням загальних зборів акціонерів він намагався здійснити санацію банку, бо це ще могло врятувати банк. Та для цього потрібна була згода фонду «Взаєморозуміння і примирення», на що банк цілком розраховував, оскільки фонд, здавалося б, прямо зацікавлений у якнайшвидшому поверненні грошей жертвам нацизму. Та саме через це й закрутилася веремія. З'ясувалося, що для фонду це... не надто вже й спішная справа, і згоди на санацію він не дав, що було не лише несподіваним, а й нелогічним.

— Саме тоді, — розповів Віктор Жердицький, — до мене прийшов Лоран Вівіані,

представник французького банку «Кредит фінанс», котрий обслуговував цементний картель «Ла фарж». Він дав мені зрозуміти, що наші неприємності ініційовано «Ла фаржем» через керівника глави адміністрації Президента України. Та він нас від них звільнить в обмін на відмову від застави на 11% акцій Миколаївського цементного заводу, а також передачу «Ла фарж» контрольного пакета акцій — 52%. У вас проблеми, сказав Вівіані, а в нас інтерес. «Ла фарж» зацікавлений у придбанні Миколаївського заводу. Ми купуємо у вас акції і на додачу позбавляємо від негативних публікацій у пресі. У разі відмови вас «задавлять» ваші ж таки чиновники.

— У нас справи справді вже йшли погано, — продовжував Віктор Жердицький, — але 1997 року ми ще здатні були вийти з кризи. Крім того, ми були зв'язані з цементною промисловістю зобов'язаннями, в її розвиток було вкладено гроші вкладників, які нам довіряли. Та й я ще не зовсім вірив, що все можна зруйнувати таким чином. Але в те, що Вівіані насправді має такого високого покровителя, я повірив. А тому висунув свою умову: ми знімаємо обмеження щодо застави Миколаївського цементного заводу, якщо «Ла фарж» гасить кредити з цієї застави, а також влаштовує закриття кримінальної справи за фактом банкрутства Градобанку. Та відвідувач, вочевидь, був упевнений, що досягне своєї мети дешевшим способом.

За словами Жердицького, ситуація для нього ще більше прояснилася після візиту Президента Леоніда Кучми до Франції, коли за володіння Миколаївським цементним заводом розгорнулася справжня битва. Фонд Держмайна вніс зміни до плану приватизації, виставивши на продаж 28% акцій, які мали залишатися у держави ще протягом 5 років. При цьому ніхто не враховував інтереси Градобанку як головного стратегічного інвестора. В аукціоні хотіли взяти участь також українські компанії, та їм було відмовлено з цілком другорядних причин. Врешті-решт залишилося лише два покупці — «Київцемент» і «Ла фарж». І хоча ціна акцій була занижена на щонайменше вдвічі і становила 1,56 гривні (її біржова вартість — 4,11 гривні), грошей на придбання державного пакета акцій вистачило лише у «Ла фарж». До речі, польська компанія «Хелм» пропонувала ціну вищу, ніж «Ла фарж», але їй теж відмовили в участі в аукціоні. На думку Жердицького, внаслідок цієї «оборудки» державний бюджет зазнав збитків на 5 млн. гривень.

Та «Ла фаржу» цієї перемоги було замало, адже контрольний пакет акцій залишався у Градобанку, який аж ніяк не хотів здаватися. Ми продовжували працювати на Миколаївському цементному заводі, розповів Віктор Жердицький. Збори акціонерів

прийняли рішення про реконструкцію заводу, з чим не погодився «Ла фарж». Французів можна зрозуміти: вони ж прийшли не реконструкції здійснювати, а отримувати готову продукцію. Президент «Ла фарж» звертається до Президента України з проханням визнати недійсним... рішення миколаївських акціонерів про реконструкцію заводу. Тодішній український посол у Франції Анатолій Зленко також пише листи, в яких просить Президента України розглянути питання щодо МЦЗ, оскільки останній перебуває в полі зору Президента Франції Ширака. Парламентська комісія, котра на наше прохання розглядала це питання, встановила, що за 7 місяців 1997 року в адміністрацію Президента надійшло 16 офіційних листів і звернень від «Ла фарж», уряду Франції, посольств України у Франції і Франції в Україні. За підписом віцепрем'єр-міністра Сергія Тигіпка до різних інстанцій з проханням «розібратися» з Градобанком відправлено 21 лист. Сили були вочевидь нерівні. В результаті у Градобанку конфіскували права на акції цементних заводів, а Сергія Тигіпка в листопаді 1998 року Президент Франції нагородив орденом за сприяння в розвитку французької економіки. Війна за українські цементні заводи завершилася цілковитим крахом для української держави — їх розпродали за безцінь. Наприклад, за три заводи — Здолбунівський, Кам'янець-Подільський і Миколаївський, які перейшли у власність іноземних компаній, отримано лише близько 30 млн. доларів, тоді як той самий «Ла фарж» купив один такий само завод у Польщі за 35 млн. доларів. За сприяння високих державних чиновників України західноєвропейські корпорації встановили свій контроль у цементній галузі промисловості і «доять» її, як їм заманеться.

— Держава конфіскувала акції у Градобанку для погашення його боргів, та ніхто й не думав їх погашати. Хіба це не грабунок? — запитує Віктор Жердицький у німецького суду. — І хіба це не свідчить про те, що справу проти мене сфабриковано? У цьому випадку українська Генеральна

прокуратура і корумпований Вищий арбітражний суд діють не як органи правосуддя, а як інструмент підтримки нинішнього політичного режиму. Не я є головним персонажем цієї історії.

Підсудний заявив, що він готовий на закритому засіданні оприлюднити імена всіх, хто причетний до цієї справи і поживився на банкрутстві Градобанку.

А на цьому судовому засіданні, слід зазначити, мало прояснилася доля зниклих 4 мільйонів марок. Мені, наприклад, вже не вперше здалося, що Віктора Жердицького саме це питання турбує найменше. Хоча, якщо його вина буде доведено, йому загрожує 5 років позбавлення волі. Адвокат підсудного, втім, вважає, що факт використання Жердицьким цих грошей в особистих цілях довести буде важко, оскільки не проглядається механізм їх крадіжки. З другого боку, довести протилежне підсудним та їхнім адвокатам теж буде нелегко, бо в них немає практично жодних документів стосовно проходження кредиту в Градобанку, а також щодо «цементного» проекту (зокрема, ділових стосунків з фірмою «Хорда»). Віктор Жердицький стверджує, що всі вони — 7 папок (557 сторінок) — заарештовані Генеральною прокуратурою, яка не залишила Градобанкові ані протоколу вилучень, ані копій, ані опису паперів. На запити адвокатів із Генпрокуратури надходять відповіді, що документи, мовляв, знищено самим... Градобанком. Це викликає лише посмішки в прокурорів, адже всі документи з цих папок, які викривають підсудних, українська Генеральна прокуратура їм надала. Можна, звичайно, припустити, що сторона захисту спрацювала гірше, ніж сторона обвинувачення, не зумівши добути потрібні папери, але, гадаємо, тут не так усе просто.

Можливо, свідчення Ігоря Діденка, які він дасть на наступному судовому засіданні, допоможуть пролити світло на справу про зниклі 4 мільйони марок. А може, ми дізнаємося ще про одну, не менш сумну, історію про нас самих...

Валентина ПИСАНСЬКА.

Гільдесгайм.

Перезимуємо...

Сергій ПАРАШИН.

На початку жовтня керівники Мінпаливенерго, зокрема заступник держсекретаря Олег Кулинич та президент Національної атомної енергогенеруючої компанії «Енергоатом» (НАЕК) Юрій Недашковський, запевняли журналістів, що підприємства паливно-енергетичного комплексу (ПЕК) якнайкраще готові до опалювального сезону. Нема проблем ні з ядерним паливом, ні з плановими ремонтами енергоблоків, ні з коефіцієнтами використання встановленої потужності... Усі уважно слухали і, схоже, мало хто вірив. Бо напередодні в відкритому засіданні Міжвідомчої робочої групи з питань контролю за приватизаційними процесами в ПЕК глава парламентського профільного комітету Олександр Гудима повідомляв, що робочу групу з обговорення зауважень Президента до ветоаного ним закону про оптовий ринок електроенергії на той час ще навіть не створено. Отже, про лад на архіважливому для держави енергетичному фронті казати завчасу? Тиждень потому НАЕК «Енергоатом» фактично відмовляє Національній комісії з регулювання електроенергетики (НКРЕ) у наданні інформації, яка підтверджувала б обґрунтованість фінансово-економічних показників компанії та чинні тарифи на електроенергію. То чи все спокійно в датському королівстві? Відповідь на це болюче запитання я шукав у розмові з віце-президентом Антимонопольного союзу, колишнім директором Чорнобильської АЕС Сергієм ПАРАШИНИМ.

Хтось втрачає, хтось знаходить

— Сергію Костянтиновичу, якщо не помиляюся, 1998 року ядерна енергетика, яка виробляла і тоді половину всієї електроенергії в країні, одержала живими грішми близько 7 відсотків. Кому це було треба?

— Пригадую таке. Це було вигідно десяткам, а може й сотням тисяч людей, котрі були залучені до потужного процесу негрошових розрахунків у ПЕК. Але, знаєте, якщо держава має справу з некерованим процесом, то рано чи пізно події розгортатимуться у небажаному для суспільства руслі. Неплатежі були нормою впродовж кількох років і були одним з основних механізмів накопичення тіньового капіталу. Найбільше потерпала від цього енергетика. Адже саме вона мала значні внутрішні резерви, необхідні для збереження надійності та маневреності. Тепер цих резервів немає...

— Найбільше від цього потерпали генеруючі компанії...

— Не тільки. Але завжди в такі моменти хтось втрачає, а хтось знаходить...

— Увійшовши в ринок і приватизувавшись, обленерго одержали можливість беззастережно відключати споживачів за борги. Звідси нові колізії, пов'язані вже з соціальним захистом населення...

— Це цілком логічно. То є природна реакція продавця, коли йому не платять за товар.

Масові відключення споживачів почалися 2—3 роки тому, відтоді, як на ринку виникли недержавні генеруючі і енергопостачальні компанії, не підконтрольні уряду. До приватизації обленерго можна ставитися по-різному. Як на мене, ми завчасу розпочали приватизацію в енергетиці, однак якщо вже дійшли до середини, нема сенсу повертати голоблі. Але важливо зрозуміти одне: приватизуючи енергокомпанії, уряд водночас перекладав на них функції караючого меча за недодержання договірної дисципліни. І обленерго почали відключати від мережі боржників автоматично, адже відключення — це їх єдиний ринковий механізм.

— Та нам у руку меча...

Фаталістів не слухати!

— Це інше. Бо, здійснивши приватизацію, ми маємо подбати про

нову систему регулювання і контролю за діяльністю енергетики. Перший громадський контролер в особі Антимонопольного союзу вже створено.

— Фаталісти на побутовому рівні твердять, що так і дивись, справа дійде до приватизації ядерних станцій...

— Ну це хіба що в далекому майбутньому. Йдеться про приватизацію розподільних мереж. Нині приватизовано частину потужностей з транспортування електроенергії, але це не означає, що держава втратила контроль над ними. Не забувайте про функції Національної комісії з регулювання електроенергетики (НКРЕ)...

— Здалеку навіть НКРЕ здається політично заангажованим органом...

— Усі ми люди. Абсолютної незалежності НКРЕ не має, але усі передумови до того є. Практично вона переживає період свого становлення. Верховна Рада нині якраз розглядає проект закону, що повинен підсилити її незалежність. НКРЕ покликана збалансувати в суспільстві інтереси споживача та монополіста-постачальника. Сама вона проводить цінову політику в галузі електропостачання, регулює діяльність монополій. Вона має право і змогу контролювати ситуацію. А от у Антимонопольного союзу своє покликання: захищати споживачів послуг монополій, зокрема й енергетичних, утворюючи тим самим зворотний зв'язок для тієї таки НКРЕ.

— До речі, можна їх об'єднати на ґрунті нинішньої тарифної системи, яка, на думку багатьох, і непрозора, і далека від реалій сьогодення?

Провісники кризи

— Справді, це розумно, бо система тарифів на електричну енергію — вирішальний чинник і для енергокомпаній, і для споживачів. Електрична енергія — специфічний товар: її ніхто не бачить до моменту реалізації; вона не потребує складських приміщень, бо виробництво і споживання відбуваються одночасно; це дуже ліквідний товар, що має великий попит. А головне — виробництво електроенергії не можна підвищити одномоментно. Щойно споживання електроенергії з якихось при-

Нема проблем?

чин зростає, скажімо на 10 відсотків, а встановлених потужностей країні бракує, маєш дефіцит, який нічим не перекриєш. Через це тариф на електроенергію повинен обов'язково включати видатки на паливо, відтворення власних потужностей і їхню безпеку для довкілля і людей.

Але це лише один бік проблеми. Зворотний їй бік полягає у використанні отриманих від споживача коштів. Потрібні гарантії, що накопичені платіжні кошти буде використано саме на вказані цілі, і ефективно. Це — головне питання у відносинах виробника і споживача.

У тариф на електричну енергію в Україні вже три роки включено цільову надбавку (приблизно 0,8 коп. на кіловат-годину) — на добудову та модернізацію енергоблоків АЕС та ТЕС. Уже накопичено 3,5 мільярда гривень, проте ніхто не чув про якісь успіхи у справі добудови та модернізації...

— Може, слід скасувати цю надбавку? Тоді і електрична енергія подешевшає...

— Майте на увазі два аспекти. Термін дії надбавки закінчується цього року. І це вже на часі, бо інакше ці енергоблоки стануть для всіх за ціну чистого золота... Другий аспект: добудувати і модернізувати необхідно. Інакше станеться те, що в Каліфорнії... Адже Каліфорнія — один окремий штат США виробляє електроенергії вдвічі більше, ніж Україна. Чому ж розумні американці, які нам повсякчас радять з того чи того приводу, вскочили у кризу, що миттєво розгойдала економіку країни?

Відповідь полягає у тому, що у певний момент часу, коли у розпал спекотного літа навантаження на електромережу багаторазово підвищилися — навіть у передбачливих американців не вистачило резервних потужностей. Отже, почалися «віяльні» відключення, чого в Америці не було, мабуть, з часів великої депресії, якщо не з часів Джорджа Вашингтона... Резервні потужності — це нові електростанції — це кілька втрачених років і купа грошей. Тепер повернемося до України, енергетика якої вже чимало років втрачає резервні потужності. Колись було, як у Каліфорнії — 50 мільйонів МВт встановленої потужності. Нині — фактично 30. Окрім об'єктів ядерної енергетики — здебільшого законсервовані або фізично застарілі теплові станції. Усі ці роки, звісно, споживання електроенергії через кризу знижувалося, але тепер починає зростати. Уявіть, який неприємний сюрприз може піднести енергетика — коли не зараз, то через кілька років.

— Чому обленерго вимагають підвищення тарифів? Це ж не енергогенеруючі, а лише енергорозподільні компанії?

— Впевнений, що потреби обленерго в модернізації не менші, аніж у генераторів і високовольтних мереж. Проте має бути впевненість, що зростання ціни зумовлює надійність і якість.

— Спасибі за цікаву розмову.

Записав
Сергій ВЛАД.

«Компанія UMC напередодні знаменної події: нас вибирає своїм оператором мільйон людей», — анонсував початок унікальної для України акції генеральний директор компанії UMC Ерік Франке.

А трохи згодом журналістам, що зібралися у столичному UMC-Пасажі, було продемонстровано кейс з мільйоном гривень — саме стільки становить призовий фонд акції «Нас — мільйон!» Акція триватиме до 21:00 29 грудня 2001 року, а розіграш відбудеться 13 січня 2002 року. Для того, щоб взяти у ній участь, необхідно надіслати коротке текстове повідомлення (SMS) на тему «Нас — мільйон!» (англійською мовою або латинськими літерами з використанням транслітерації) зі свого мобільного телефону UMC на номер 1 000 000. Взяти участь в акції можуть повнолітні контрактні абоненти GSM та користувачі послуги SIM-SIM. Призовий фонд розподілено наступним чином: 1 приз — 500 тис. грн., 5 — по 50 тис. грн. і 25 — по 10 тис. грн. У затишному «Домі кави», де було продовження прес-брифінгу, журналісти мали змогу неформально поспілкуватися з керівництвом UMC. Так, доходи компанії від надання послуг стільникового мобільного зв'язку в третьому кварталі становили 422,9 млн. гривень, а до кінця року вона планує збільшити фінансові показники приблизно на 30 відсотків відносно минулого року. Отже, мільйонний абонент насправді вже не за горами.

Микола ПРОХОРОВ.

Відключення — це їх єдиний ринковий механізм

У номер

ЗАЯВА

депутатської групи

«Трудова Україна»

у Верховній Раді України

з приводу прийняття парламентом Земельного кодексу України

25 жовтня 2001 року Верховна Рада України ухвалила у другому і третьому читаннях Земельний кодекс України. Члени депутатської групи «Трудова Україна» були серед найактивніших учасників тривалого процесу прийняття цього доленосного для держави документа. Вони чітко сформулювали свої пропозиції до кодексу та не раз звертали увагу на необхідність прийняття його у стислі терміни.

Наполегливість та одностайність наших депутатів базувалися на реальній оцінці ситуації, усвідомленні тих позитивних вигод і результатів, які неодмінно одержать громадяни України і держава в цілому. До того ж, протягом тривалого часу земельна реформа перебувала в підвішеному стані. Розпаювання землі і навіть отримання державних актів на неї здійснювалося лише за аграрними указами Президента України Л. Кучми. Глава держави чотири рази визначав Земельний кодекс як невідкладний, але одвічні опоненти ринкової економіки на селі всіляко торпедували прийняття остаточного рішення.

Нарешті законодавче підґрунтя під земельну реформу підведено, селяни дочекалися свого права на землю і стають реальними її власниками.

Насамперед визначено правові можливості тих, хто одержав сертифікати і має самостійно вирішувати, що робити далі. Упорядковуються відносини оренди землі. Якщо раніше земля передавалася власником паю на підставі договору оренди земельного паю і права орендодавця законодавчо не були визначені, то із ухваленням «земельної конституції» селянин, як реальний власник землі, буде передавати в оренду конкретну ділянку з чітко визначеними її якістю та вартістю. Це значно підвищує рівень орендної плати, це вигідно власнику. Члени депутатської групи «Трудова Україна» у Верховній Раді України вбачають у цьому одну із основних економічних переваг земельного «основного закону», який створює можливості для повноцінної приватизації та використання землі селянами.

Друге дихання відкриться і у фермера — йому надається юридична можливість підвищити ефективність сільськогосподарського виробництва за рахунок залучення коштів під заставу землі.

Ми переконані, що співвітчизники гідно оцінять позицію та внесок конструктивної частини парламенту в розбудову ринкових відносин на селі як гаранта заможного і щасливого майбутнього українського народу.

Ігор ШАРОВ,
керівник депутатської групи «Трудова Україна»
у Верховній Раді України.

■ Готується законопроект

Повернення заощаджень — у глухому куті

Проблема повернення громадянам втрачених заощаджень та реструктуризації боргів населення за квартирну плату, комунальні послуги та спожиті газ і електроенергію сьогодні найбільше турбує пересічного українця. Але реального вирішення — як повернути 132 мільярди гривень українцям — ні уряд, ні парламент ще не знайшли.

«До Комітету Верховної Ради з питань соціальної політики та праці надійшло майже 20 законопроектів, які регулюють питання повернення громадянам заощаджень та списання їхніх боргів за комунальні послуги та електроенергію. Найдаліший серед них — законопроект, поданий народним депутатом Іваном Ткаленком. Однак Президент наклав вето на цей документ», — прокоментувала голова профільного парламентського комітету Валентина Гошовська.

За її словами, комітет найближчим часом доопрацює документ і врахує пропозиції глави держави, які насамперед стосуються найгострішого питання — джерел фінансування процедури повернення 132 мільярдів гривень та списання «комунальних боргів».

У проекті Держбюджету на наступний рік уряд запропонував виділити на повернення втрачених вкладів громадян крім 200 мільйонів гривень щорічних додатково 500 мільйонів, а парламентський профільний комітет — 1,6 мільярда. «Але виплати заощаджень тим, кому за 80 і 90 років — не вирішення проблеми, а ще більше заганняння її у глухий кут», — підкреслила Валентина Гошовська.

Юлія ШЕЙКО.

СУСПІЛЬСТВО

ГЕС і багато чого іншого може піти за водою...

Гіпотези

Сенсаційне повідомлення зробив кременчуцький вчений Володимир Шмандій: продовження експлуатації Власівського гранітного кар'єру може загрожувати існуванню Кременчуцької ГЕС (і не тільки).

На чому воно базується? З'ясується, вибухи у кар'єрах, рух вантажівко, переміщення великих мас води викликають коливання ґрунту. Зазвичай ці міні-землетруси не призводять до руйнування навколишніх споруд. Але спричинена ними напруга матеріалів акумулюється, і «розрядка» може наробити лиха. Досліджуючи рівень техногенної безпеки в Середньому Придніпров'ї, зокрема, поблизу міст Кременчука, Комсомольська і Світловодська, вчений дійшов висновку: цей регіон — один із найнебезпечніших в Україні. Такий «діагноз» поставили в результаті вивчення техногенної локальності сейсмічності. У регіоні є сім гранітних і один залізорудний кар'єри. Потужність вибухів на них сягає 500

метрів від залізорудного кар'єру проходить магістральний нафтопривід...
Одне слово, є над чим замислитися.
Григорій ГРИНЬ.
Полтавська область.
Мал. Сергія ТЕРЕЩЕНКА.

Які «справи» — така й слава

Журналістське розслідування

У середині серпня, коли громадськість зотулася до святкування 10-ї річниці незалежності держави, у вітчизняних і зарубіжних ЗМІ вибухнула інформаційна бомба. А саме: львівські лікарі роками скоювали злочин: потай видаляли нирки (переважно в жертв автокатастроф із черепно-мозковими травмами) і перепродавали на чорному ринку, заробляючи на одній нирці до чотирьох тисяч доларів. Операційні дані журналісти отримали під час прес-конференції національного управління з боротьби з організованою злочинністю Володимира КУЧЕРА. Тоді було сказано, що розслідування незаконної трансплантації нирок — справа честі міліції. Сенсаційні матеріали з ліхознамісними фотоколлажами (трупи на дорозі, анонімні хірурги щось різють) уміщували на перших сторінках львівської газети. Новину коментували численні телеканали, її поширювали через Інтернет. Та минув час, але «обіцяні» арешти так і не відбулися. Лікарі, імена яких було згадано в публікаціях у контексті з ярликами на шкаталі «убиєць в білих халатах», проходять у кримінальній справі як свідки. Та й саму справу порушено не проти осіб, а за фактом зловживання службовим становищем. І вчорашня бомба починає скидатися на мильну бульку. Настав час запитати у діючих осіб та очividців: то що це було?

Надія — на поправки до закону

Насамперед — трохи статистики. Щороку в світі на один мільйон населення з'являється 70—100 хворих із термінальною хронічною нирковою недостатністю. Життєдіяльність таких хворих підтримує гемодіаліз — підключення до так званої штучної нирки два-три рази на тиждень упродовж 4—5 годин. А порятунком для них є трансплантація нирки. В США, приміром, щороку роблять близько 20 тисяч таких операцій, у Німеччині — близько 2,5 тисячі. 1995 року в Манчестері відбулася «трансплантаційні» Олімпійські ігри, учасниками яких були люди з донорськими органами.

Нині в Україні є шість клінік, що мають дозвіл на трансплантацію нирки. І досягнення українських медиків у цій царині є цілком конкурентоспроможними в світі.

Відділення трансплантації нирки і хронічного гемодіалізу, яким від 1986 року завідує доктор Петро Кондрат, — єдине у всьому Західному регіоні. За ці роки тут зроблено 138 операцій з трансплантації нирки. Для хворих, що нині перебувають у відділенні, доктор Кондрат та його колеги — «напівбоги», яким вони щодня зазирають у вічі з надією і німим запитанням: а може, настане й моя черга на донорську нирку, на операцію?

Черга і надія завермили, коли 1999 року було ухвалено закон України про трансплантацію — недосконалий і далекий, на думку фахівців, від світових стандартів. Це той випадок, коли «хотіли, як краще», а вийшло так, що добрими християнськими намірами встелена дорога... в небуття. Після ухвалення цього закону у Львові не було зроблено жодної операції. Бо видалення нирки у потенційного донора стало можливим лише за згоди рідних. Донорську нирку слід видалити, законсервувати, а відтак, трансплантувати негайно — впродовж доби.

Неважко уявити, якою мала бути ця «процедура»: до згорьованих родичів підходить лікар і пропонує їм... чимшвидше продати нирку. Жодний із львівських лікарів не пішов на це. В країнах Західної Європи донорство-трансплантацію оформляють коректно — з точки зору права і моралі. Пропонують громадянинаві за-

повнити спеціальну картку, де він вказує свою згоду (або незгоду) на видалення органа у разі смерті чи нещасного випадку. Коли ім'я доктора Кондрата почали називати серед «убивць», пацієнти, які роками прикуті до відділення, а тому добре знають межу між добром і злом, написали колективного листа обласдержадміністрації, правоохоронним органам. Допити (для прискорення процедури) проводять на їхніх очах. Знову-таки — з краших намірів! А прискорення необхідне в іншій царині: закон про трансплантацію потребує поправок. Іх уже підготували, але...

«Справу лікарів» з таким резонансним результатом можна було б назвати «справою міліції». 8 серпня, коли доктор Кондрат відпочивав у Карпатах, коли у відпустці були голова обласдержадміністрації та його заступник, який патрунує медицину, в кабінеті завідувача відділення представники УБОЗу виламали двері і розпочали обшук. Забрали всі документи стосовно трансплантації. Потім «на-гора» було викинуто поклади сенсаційного компромату. Заголовки публікацій промовисті: «Запасні частини» — з тіла людини, «Нирки крали у жертв аварій?», «Почем почечки?», «Почки под смертельним соусом сострипали во Львові на мильничейській кухні» тощо.

Згодом авторитетна громадська інституція — Українське лікарське товариство у Львові — оприлюднила заяву, адресовану широкому загалу, ЗМІ, медикам України, керівникам правоохоронних органів: «...Дана справа виглядає поганою копією «справи кремлівських лікарів», затійної сталінським режимом, — ті ж абсурдні звинувачення, та ж реклама в ЗМІ, те ж живзування всездозволеність правоохоронців і т. д. Абсолютним нонсенсом для правової держави виглядають погрози правоохоронців через ЗМІ арештувати підозрюваних в той чи інший день, хоча ніхто не вітає, вся потреба для слідства документація вилучена. Де ж передбачене законом дотримання тасмичнієї сілства? До речі, львівська прокуратура не робить ніяких сенсаційних заяв, бо це є протизаконним елементарним порушенням процесуальних норм щодо ведення слідства.

Дивувє заява УБОЗу про те, що ця справа є «справою честі» львівської міліції. Невже жє кримінальних акул вже нейтралізовано? А наші доблесні правоохоронці, на жаль, все ще не можуть ефективно охороняти життя львів'ян від захізань криміналітету?

Українські лікарі, безперечно, підтримують боротьбу із злочинністю в Україні, в тому числі з її проявами в системі охорони здоров'я. Якщо серед медиків є злочинці, їх потрібно викриати і карати, але керуючись при цьому ЗАКОНОМ і тим самим — інтересами суспільства, держа-ви...»

...Поспівчуваймо пересічному громадянину, який не обходиться без послуг лікарів, інформації ЗМІ, допомоги (в разі потреби) міліції: як йому віднайти істину серед подвійних стандартів? Як захистити в цій ситуації себе самого — від неправильних висновків, а отже — неправильних дій? Минє ще багато часу, поки він почує аргументованє слово від суду...
Хто за істину? Голосуймо

Та вже нині надсенсаційність згаданих повідомлень розсіпається на дрібні друзки під час ознайомлення з технічним аспектом імовірних злочинів, пов'язаних із «крадіжками» і трансплантацією нирки, вважає начальник управління охорони здоров'я Львівської міської ради Зеновій Гузар. За основним фахом він — хірург вищої категорії, працював анестезіологом-реаніматологом, а отже, з практич-ного досвід знає: втаємниченє пересадка нирки неможлива!

— Розглянемо так званий імунний чинник: не кожна нирка може підійти реципієн-тові, — пояснює Зеновій Галеювич. — Припустімо, що є пацієнт з великою сумою грошей і каже: давайме мені хороши-го донора. Але донорська нирка є такою, яким є донор. І жодна сума грошей не змінить її імунного статусу. Ми знаємо чотири групи крові, два реуси — позитивний і негативний. А шодо нирки параметрів су-місності в десятки разів більше, а тому під-бірати донорську нирку значно складні-ше. Другий момент — технологічний. Єди-не відділення з трансплантації нирки на всю Західну Україну є у Львові, а тому не-можливо видалити її і передати в сусідню область. Там немає ані кваліфікованих кадрів, ані обладнання. Важливо знати, що на етапах трансплантації нирки заля-но дуже багато медиків. Одна група — за трьома підписами — констатує смерть по-тенційного донора. Друга — робить імунне обстеження, а третя — саму пересадку. Відповідно залучені операційні сестри, анестезіологи, тобто кілька десятків фа-хівців. І сформувати таку злочинну групу — це з галузі фантастики. Видалену нирку можна пересаджувати впродовж дуже ко-роткого відпущку часу — до 23 годин. Мо-же бути, що всі ці чинники склалися спри-ятливо, але в організмі людини, яка вже була на штучній нирці, відбулися зміни, через які тасплантований орган не може нормально прижитися і функціонувати. Все це і підтверджує абсурдність звинувач-ень, які пролунали.

А от абстрактний ярлик стосовно всіх медиків — «убивці в білих халатах» (газета «Поступ» від 14—15 серпня 2001 р.— Ред.) — то «заслуга» журналістів. Газета «Експрес» від 16—18 серпня на першій сторін-ці яскраво подає сенсацію про лікарів-злочинців, а на восьмій — дрібним шрифтом — офіційне повідомлення начальника управ-ління наглядю «прокуратури Львівської об-ласті Святослава Лаганяка: «Сьогодні у зв'язку із згаданою справою ніхто не пере-

буває у статусі підозрюваного, нікому не пред'явлено обвинувачення, прокуратура не давала санкцій ні на чий арешт».

Україна є однією з небагатьох держав, яка за своїм потенціалом може займатися трансплантацією органів. Але таким впли-вом на громадську думку можна залишити її в переліку тих країн, де питання про трансплантацію і не порушуватиметься. Комусь видіно, щоб хворі вкладали значні кошти у зарубіжну медицину і лікувалися там. А наше відділення має серйозні нап-ряження, тут виროшено калри, які знають проблему не з підручника. Впродовж доби повідомлення про «справу лікарів» поши-рилися світом, і я не вірю, що це не був ці-леспрямований викид інформації.

Чомусь такі справи з'являються саме напередодні виборів. А може, забагато ма-ємо лікарів серед депутатів місцевих рад? Уявімо таку ситуацію: достатньо комусь під-час зустрічі з кандидатом у депутати кину-ти репліку про вбивць у білих халатах — і результати виборів неважко спрогнозувати. Якщо «справа лікарів» — перша ластівка напередодні виборів, мені страшно за наше суспільство.

Чи ти пришив, чи тобі пришили, але щось було...

Доктора Петра Кондрата під час роз-мови раз у раз «смикають» — телефоно-ють, викликають. За такого внутрішнього напруження йому не до лікувального процесу. Він скористався своїм конститу-ційним правом на правову допомогу і звернувся до одного із найсильніших адво-катів із 45-річним стажем — Арама Члі-янца, хоча у кримінальній справі фігурує як свідок. У провалженні Львівської про-куратури перебуває кримінальна справа за фактом зловживань у благодійному фонді «Штучна нирка», порушена за дво-ма статтями Кримінального кодексу Ук-раїни: 165-ю ч. 2 (зловживання владою або посадовим становищем, яке спричи-нило тяжкі наслідки) та 86-ю «прим.» (розкрадання державного або колектив-ного майна в особливо великих розмі-рах).

Допити тривають, а тим часом лікар-ські будні (а відтак і будні тих, хто потре-бує їхньої допомоги) дедалі суворіші. Фі-насування медицини становить 50 від-сотків від реальних потреб. Хірург вищої категорії отримує зарплату 250 гривень. Задекларована Конституцією безкоштов-на медична допомога — то міф, у який вже ніхто не вірить, але сюжет цього мі-фу написаний не в медичних уставах. Там лише шукають той чи той —легітим-ний чи ні, чесний чи не дуже...

Нотатка на полях

Кілька тижнів тому приходжу до кому-нальної клініки видалити зуб. Лікар пи-тає мене, чи маю анестетик, розовий шприц. Не маю, а тому пропоную вико-ристати його «резерв», придбаний на власні кошти. Він робить свою справу просто блискучино — ані болу, ані дис-комфورتу. «Скільки?» — запитую. «Скільки не шкода», — жартує у відповідь лікар-хірург. Виймаю п'ять гривень, сва-рю себе подумки, що не маю в гаманці більше (з власної волі дала б «гонорар»

і... прошу дати одну гривню здачі на мар-шрутку. Обоє сімєюся.

Ще донедавна і за таку відядку можна було погоріти. Та новий Кримінальний ко-декс передбачає, що кримінальна відпо-відальність настає тоді, коли є вимігання. А якщо пацієнт хоче віддячити — це не кри-мінал. Пацієнти доктора Кондрата не просто хотіли «віддячити». Вони цілком прагматично рятували своє життя, тому й вносили кошти на рахунок благодійного фонду «Штучна нирка». За рахунок цих внесків вони мали кращу медичну допо-могу, але і їхні сусіди з лікарняної пала-ти, що коштів не мали, також вигравали.

У 1997—1998 роках не вистачало державного фінансування на діаліз, — ве-де далі Петро Кондрат. — Один сеанс ді-алізу коштує близько 300 гривень, шомі-сяця ми робимо їх близько 500. Це стано-вить половину фінансування всієї лікар-ні. Кошти благодійного фонду — 60 ти-сяч гривень — витрачали на лікування, і це підтверджено документами. Ця справа спрямована не проти мене, а проти меди-цини взагалі. Я мимогатиму від УБОЗу компенсації за моральні збитки. Через Інтернет інформація поширилася у світі, мені телефонують. Я не міг на вулицю ви-йти...

Отже, доктор Кондрат приходить на допити разом із своїм адвокатом Арамом Чліянцем. А в того не лише досвід, а й особлива професійна інтуїція і та грома-дянська позиція, яка дає право відчиняти будь-які двері.

Я тільки-но почув «про справу лікарів» — одразу згадав «справу дітей», — ка-же Арам Чліянц. — Тоді я заздалегідь знав, чи вона закінчиться. Засудили не-кількох за підробку документів, а не за крадіжку дітей.

Нотатка на полях — для роздумів

Політолог Кость Бондаренко пише на сторінках газети «Поступ»: «У 1996 — у 1997 роках аграрному лобі було потрібно усунути від влади Миколу Гориня та Юрія Зиму — і тоді з'явилася ще одна «справа лікарів». Тепер, наближаючись до виборів, знову комусь хочеться порушити справу, в центрі якої місце відведено лі-карям».

Тоді Микола Горинь — останній із ко-манди В'ячеслава Чорновола — заявив,

Ідея Світлани Новикової була такою незвичною, що деякі її колеги, правду кажучи, навіть не могли стримати іронії. Караоке на пошті, та ще в сільському районі?

Тепер завідувачка вузла зв'язку виношує інший проєкт: проводити караоке на центральній площі районного центру, оскільки територія біля пошти вже замала для всіх бажаних розважитися. Аби й цю ідею втілити в життя, Світлана Новикова має розв'язати дві основні проблеми — придбати хоро-шу апаратуру і мати свого спеціаліста, котрий змо-же проводити такі масові заходи. Керівник вважає, що до весни ці завдання вона вирішить. А поки що, з наближенням холодного сезону, караоке пе-рекочує в приміщення вузла зв'язку. Простора споруда поштового підприємства дає змогу це зро-бити.

Пошта запропонувала своїм споживачам ще одну нову послугу: виконати під «нулівку» пісню і запи-сати її на аудіокасету. Хіба це не може стати оригі-нальним подарунком для рідних і близьких? Нову послугу Світлана Новикова апробувала на своїх батьках. Записала пісню, яку виконала разом зі сво-їми дітьми, і подарувала її батькам на день народ-ження. Ефект був надзвичайний.

Що ж, мабуть, під час передплатної кампанії це дуже доречно.

Луганська область.

Алла АНТИПОВА.

Луганська область.

Луганська область.

Луганська область.

Луганська область.

Луганська область.

Луганська область.

Луганська область.

Луганська область.

Луганська область.

Луганська область.

Луганська область.

Луганська область.

Луганська область.

Вісті з Одещини

Центром опікуються іноземці

В Одесі на території міської клінічної лікарні № 10 розпочинається спорудження сучасного опікового центру. Проєкт здійснюється спільно з американськими інвесторами, які виділили 340 тисяч доларів. А будівельні роботи веде одна з британських фірм, що вже має відповідний досвід і виграла оголошений Одеською мерією тендер. Центр планується ввести в дію через півроку.

Журналісти

Захищатимуть журналісти

Громадський комітет захисту журналістів створено при Одеській обласній організації НСЖУ. Головне завдання комітету — захист працівників ЗМІ у рамках чинних законів. Особливої уваги цьому питанню приділятимуть у період виборчої кампанії.

Дітям-інвалідам

На кілька тижнів пізніше розпочався навальний рік для 70 дітей-інвалідів, які прибули з усіх куточків України до реабілітаційного центру санаторію «Хаджибей», що в селі Холодна Балка під Одесою. Кожному з них треба було пройти відбірку медико-педагогічну комісію і визначитися, яку професію обрати — оператора-комп'ютерника, чоботаря чи швачки. Уже четвертий рік саме цими професіями оволодівають діти, водночас проходячи курс медичної реабілітації. Після закінчення лікування й навчання молоді фахівці отримують і знаряддя для праці.

Двірник

на п'єдесталі

В Одесі вперше відбувся міський конкурс на звання кращого двірника. У фінальному етапі змагань з 3600 учасників взяли участь 30. А з-поміж них кращими визнали Світлана Бувальна з Центрального, Розалія Старибуб з Приморського та Валентина Гагаман з Київського районів. Їм вручено дипломи, путівки в закордонні турпоїздки та грошові премії.

Добірку підготував
Георгій ВОРОТНЮК.

■ **Оголошення**

Правління ЗАТ «Вінницький універмаг»

Повідаючи, що чергові збори акціонерів товариства відбулися 15-го грудня 2001 року о 10.00 годині в ак-товому залі підприємства за адресою: м. Вінниця, пло-ща Гагарина, 2.

- Звіт Правління Товариства про результати фінан-сово-господарської діяльності Товариства за 2000 рік та основні напрями діяльності Товариства у 2001 р.
- Звіт ревізійної комісії.
- Затвердження річного звіту та балансу за 2000 рік.
- Затвердження порядку перекриття збитків за 2001 рік.
- Збільшення статутного фонду Товариства на суму індексації основних фондів шляхом випуску акцій нової номінальної вартості.
- Затвердження нової редакції Статуту і Положень Товариства.
- Відкликання та обрання члена Правління, ревізій-ної комісії.
- Ліквідація дочірніх підприємств Товариства.
- Про передачу ведення реєстру власників іменних цінних паперів іншому реєстратору.

Інформація до п. 5 порядку денного (згідно зі ст. 40 Закону України «Про господарські товариства»);

- а) мотиви, спосіб і мінімальний розмір збільшення статутного фонду; збільшення статутного фонду у зв'яз-ку з індексацією основних засобів.
- б) проєкт зміи до Статуту Товариства пов'язаний із збільшенням статутного фонду:
- п. 5.2. ст. 5 викласти в такій редакції «Розмір статут-ного фонду Товариства складає 1195490 гривень, полі-лений на 24005 простих іменних акцій рівної номіналь-ної вартості 498 гривень за одну акцію».
- п. 9.1. викласти в такій редакції «Товариство випус-кає прості іменні акції в кількості 24005 штук, рівною номінальною вартістю 498 гривень за одну акцію».
- в) порядок відшкодування власникам акцій збитків, пов'язаних із змінами статутного фонду: при випуску акцій пов'язаних із змінами статутного фонду, збитків не передбачається.

п) відомості про нову номінальну вартість: акції ви-пускатимуться новою номінальною вартістю 498 гривень відшколю до рішення загальних зборів.

Рестрація учасників зборів буде відбуватися за міс-цем проведення зборів — м. Вінниця, площа Гагарина, 2. Початок рестрації 15 грудня 2001 року о 09.00 годин-і, закінчення о 09.50.

Для рестрації акціонерам необхідно мати паспорт, представникам акціонерів — паспорт та довіреність, оформлену згідно чинного законодавства.

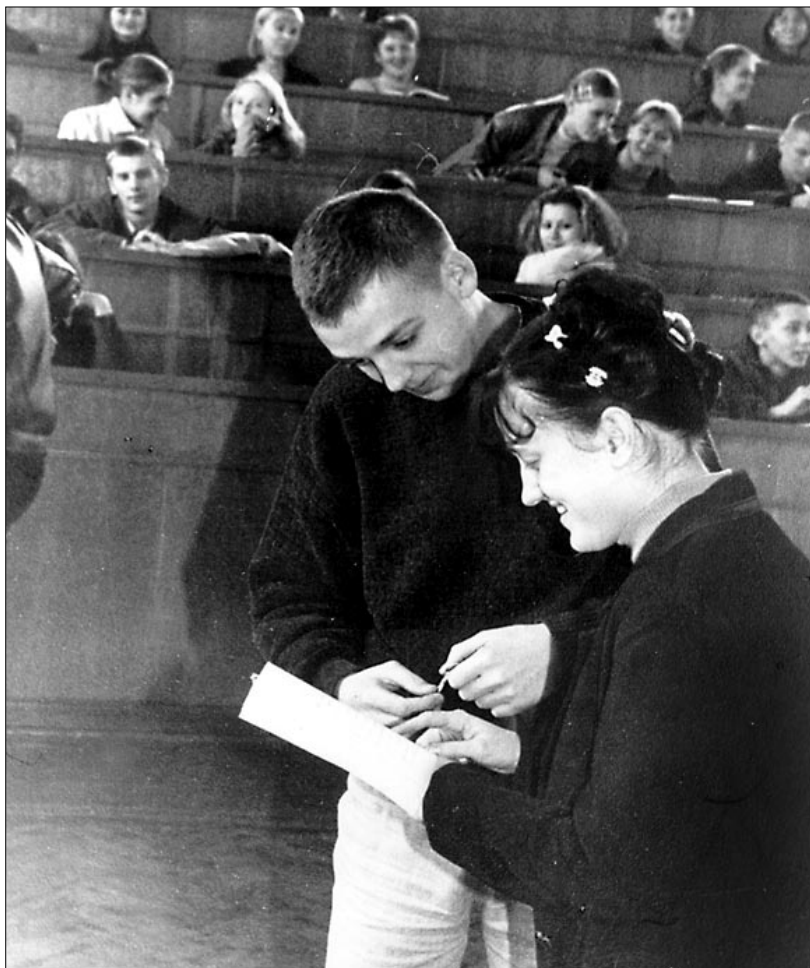
Довідки за телефоном: (0432) 32-16-54.
Правління ЗАТ «Вінницький універмаг».

Для хворих доктор Кондрат та його колеги — «напівбоги», яким вони щодня зазирають у вічі з надією

8

2

Що це за Україна? Та це печера неандертальців

Від факультету — до університету

такий шлях пройшов Черкаський державний технологічний університет за 41 рік існування. Цей статус один із провідних навчальних закладів країни здобув місяць тому.

А починала кузня кадрів у ранзі загальнотехнічного факультету столичного Інституту харчової промисловості, потім була філією Київського політеху, а в 1991-му стала багатопрофільним самостійним інститутом.

Нині в університеті на 10 факультетах навчаються 6,6 тисячі студентів практично з усіх регіонів країни, а також десятка держав далекого зарубіжжя. З допомогою 360 викладачів вони опанову-

ють 17 спеціальностей. Половина професорсько-викладацького складу — академіки, доктори та кандидати наук.

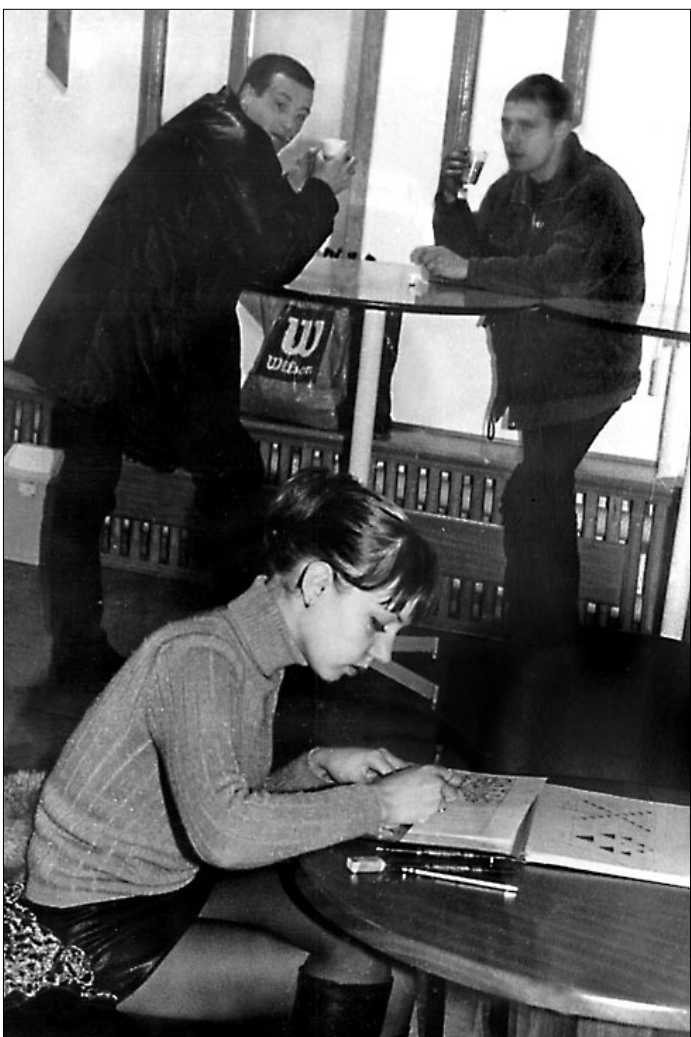
Цей науковий потенціал плюс потужна матеріально-технічна база дають змогу готувати висококваліфікованих інженерів, технологів, будівельників, екологів, фінансистів, кібернетиків і філологів. Підтвердження того — практично 100-відсоткове працевлаштування випускників вузу.

Є й інші факти, що не потребують коментарів. Тільки нинішнього року тут захищено чотири докторські і 10 кандидатських дисертацій. За останні три роки викладачі отримали 80 авторських свідоцтв, 25 патентів на винаходи, опубліковано близько 700 наукових робіт, видано (в університетському видавничому центрі) 15 підручників і 19 монографій. На кожного студента вузу припадає майже 15 кв. м площі, в їх розпорядженні 374 персональні комп'ютери. А ще — лабораторії і майстерні, фізкультурно-оздоровчий комплекс і стадіон, бази відпочинку на Чорному морі та річці Рось. Чи варто дивуватися з року в рік зростаючому рейтингу черкаського вузу?

І це при тому, що з куцого держбюджету університету виділяють кошти лише на зарплату. Соціальна допомога співробітникам і студентам, оновлення матеріально-технічної бази, ремонти та благоустрій — усе це робиться за рахунок коштів від госпрозрахункової діяльності.

Залишилося сказати, що з 1998 року цей престижний навчальний заклад очолює обраний колективом ректор Юрій Лега. Доктор наук, професор, академік Міжнародної академії комп'ютерних наук і систем.

Іван ІЛЛЯШ.
Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Анатолій Кінах їде у США по визнання

(Початок на 2-й стор.).

Потім відбудуться зустрічі з директором-розпорядником МВФ Херстом Келлером, президентом Світового банку Джеймсом Вульфенсоном, заступниками міністрів фінансів і торгівлі США, представниками американських бізнесових кіл. Саме на них і буде (чи не буде) досягнуто тих конкретних результатів, которі й визначать економічну складову візиту.

Україна, котра після Ізраїлю та Єгипту є третім реципієнтом американської допомоги, переживає, втім, нині не найкращі часи у двосторонніх економічних відносинах. З боку США вони обтяжені постійними загрозами скоротити фінансову допомогу, антидемпінговими розглядами щодо експорту українських металів і тиском на українських законодавців з вимогою поставити заслін на шляху виробників піратських компакт-дисків. Не менш важлива роль Сполучених Штатів і в питанні поновлення кредитування України з боку МВФ та СБ. Ці структури, де США є головним «пайовиком», без гласного чи негласного дозволу Вашингтона не дадуть Україні ані цента, попри всі укладені угоди і відкриті кредитні лінії та програми. А Кінаху для остаточного закріплення в іміджі нового «українського реформатора» кров з носа важлива хоча б обіцянка поновити видачу кредитних

траншів. Приміром, останній транш від МВФ за програмою так званого розширеного фінансування (EFF) Україна отримала ще в грудні 1999 року.

Кінах у цьому плані має досить міцні тили у вигляді нещодавно ухваленого Земельного кодексу України, де передбачено продаж землі, курсу на конкурсну, а отже, відкриту приватизацію, проекту держбюджету на 2002 рік, який розроблено за близькими і зрозумілими американцям методиками.

Свою позитивну роль у цьому відіграє і позиція України з головного для американців питання: Київ відверто підтримав Сполучені Штати у боротьбі з міжнародним тероризмом і навіть надав повітряний простір країни для американських літаків.

У відносинах США та України останніми тижнями помітний деякий спад рівня політичної напруженості, пов'язаної з «касетним» скандалом і звинуваченнями вишого українського керівництва у причетності до вбивства журналіста Георгія Гонгадзе. Американці спершу підтримали внутрішню опозицію в Україні, надто демонстративно надавши політичний притулок екс-майорові держохорони Миколі Мельниченку, котрий таємно записував розмови Президента у його робочому кабінеті, та вдові вбитого журналіста Милославі Гонгадзе. Але оскільки ми зробимо їх прозорими в обох напрямках — на сході і на заході — і нехай тоді за нелегалів болить голова в когось іншого. Цивілізований шлях розв'язання проблем, на думку експертів, такий: не жебракуючи, але й не відмовляючись від допомоги, активно зміцнювати кордон з Росією, звідки йде лівова частка нелегальних мігрантів. Безумовно, процес цей буде нелегким і болісним — адже і на цьому боці українського кордону є села, де дві сусідні хати знаходяться у двох різних державах.

І це вже вимір політичний. Офіційний Київ має нарешті визначитися, куди він прямує — до Європи чи до Євразії, і відповідно до цього облаштовувати державні кордони. Поки що, вважає Григорій Перепели-

ця, ми «фактично інтегруємося з Росією», через яку до Євросоюзу ніколи не потрапимо. Росія чітко заявила, що вона — самодостатній гравець на світовій політичній арені. Москва розглядає Євросоюз лише як партнера, з яким можна укладати певні угоди в певній геополітичній грі зі Сполученими Штатами. Українським намірам поки що бракує такої чіткої визначеності.

Кордон — кандидати у ЄС, передовсім Польща, заявляють про намір активно лобіювати в Євросоюзі українські інтереси — аж до пом'якшення Шенгенського візового режиму для наших громадян. Але навряд чи це спрацює, якщо Україна сама не лобіюватиме власні інтереси і найближчим часом не визначиться в геополітичних пріоритетах.

Ганна ЛУКАНСЬКА.

«Прикордонна» клаустрофобія

Перспектива перетворення українського кордону на новий східний кордон ЄС поставила нові проблеми. «Людський» вимір цих проблем під час засідання «круглого столу». «Кордони і система безпеки в Європі: роль України і Польщі» (організатори — Інститут трансформації суспільства та Польський інститут у Києві) несподівано сформулював посол Угорщини в Україні Ференц Контра. Він нагадав, що на україно-словацькому кордоні є село, навпіл розділене державним кордоном. Шенгенська угода стала символом свободи і довіри між європейськими державами і водночас фактично побудувала «другий Берлінський мур», але вже перед країнами Східної Європи. З розширенням ЄС і введенням країнами—кандидатами візового режиму «залізна брама» переміститься впритул до кордонів України.

Проблемою номер один у цьому контексті стане неконтрольована міграція. Маючи напівпрозорі кордони з Росією, Україна ризикує перетворитися на загальноєвропейський «відстійник» нелегальної міграції та «транзитної» злочинності, — вважає завіди-ділу Національного інституту стратегічних дослід-

жень Григорій Перепелиця. Утім, прикордонну клаустрофобію діагностують не лише на рівні експертів. Брак коштів на прикордонні стовпи не викликав брак ідей щодо того, де знайти ці кошти і чи шукати взагалі. Найрадикальнішою з них можна вважати таку: або Європа дає нам валюту на облаштування кордонів,

або ми зробимо їх прозорими в обох напрямках — на сході і на заході — і нехай тоді за нелегалів болить голова в когось іншого. Цивілізований шлях розв'язання проблем, на думку експертів, такий: не жебракуючи, але й не відмовляючись від допомоги, активно зміцнювати кордон з Росією, звідки йде лівова частка нелегальних мігрантів. Безумовно, процес цей буде нелегким і болісним — адже і на цьому боці українського кордону є села, де дві сусідні хати знаходяться у двох різних державах.

І це вже вимір політичний. Офіційний Київ має нарешті визначитися, куди він прямує — до Європи чи до Євразії, і відповідно до цього облаштовувати державні кордони. Поки що, вважає Григорій Перепели-

ця, ми «фактично інтегруємося з Росією», через яку до Євросоюзу ніколи не потрапимо. Росія чітко заявила, що вона — самодостатній гравець на світовій політичній арені. Москва розглядає Євросоюз лише як партнера, з яким можна укладати певні угоди в певній геополітичній грі зі Сполученими Штатами. Українським намірам поки що бракує такої чіткої визначеності.

Кордон — кандидати у ЄС, передовсім Польща, заявляють про намір активно лобіювати в Євросоюзі українські інтереси — аж до пом'якшення Шенгенського візового режиму для наших громадян. Але навряд чи це спрацює, якщо Україна сама не лобіюватиме власні інтереси і найближчим часом не визначиться в геополітичних пріоритетах.

Ганна ЛУКАНСЬКА.

«Одинадцять пунктів» Лешека Міллера

Так стисло і синтетично представив у Сеймі програму діяльності свого уряду голова Ради Міністрів Польщі Лешек Міллер. Серед найважливіших стратегічних завдань було названо, зокрема: зниження рівня безробіття, підтримку села та вдосконалення функціонування системи правосуддя. Їх передбачається реалізувати у трьох перспективах: 100 найближчих днів, наступний рік і увесь термін повноважень. Найважливішим із чотирирічної перспективи буде, на думку прем'єра, 2002 рік — рік «підтвердження достовірності політичного курсу пробудження надії на покращення рівня життя і закінчення переговорів із ЄС».

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.

Попит на розумні голови, як і раніше, великий

Федеральний уряд оголосив, що готовий видати ще 10 тисяч дозволів на в'їзд до Німеччини іноземців —фахівців з інформаційних технологій за так званими зеленими картами. Плановано, що в середу кабінет підпише спеціальне розпорядження з цього питання, що також дасть змогу в майбутньому збільшити їх видачу.

Запровадження «зелених карт» виправдало себе, вважає міністр праці Вальтер Рістер. За 11 місяців дії відповідної програми фірми прийняли на роботу майже 10 тисяч іноземних спеціалістів. Найбільше їх — близько 21% — прибуло з Індії, майже 9% — з Румунії. Не зовсім виправдався розрахунок на таких фахівців із Росії, Білорусі та країн Прибалтики, де, на думку німецьких експертів, створена непогана школа для підготовки комп'ютерників. Наприклад, з України приїхало трохи більш як 800, а очікувалося кілька тисяч.

Німеччина, як і раніше (а може, те-

пер, як ніколи), потребує розумних голів. Тут уповільнилося зростання економіки, в багатьох галузях господарювання спостерігається застій, багато відомих підприємств не витримують конкуренції не тільки із заокеанськими виробниками, а й уже з деякими європейськими. Наїпесимістичніші спостерігачі пророкують розвал німецької економіки найближчими роками. Проте «червоно-зелений» уряд налаштований оптимістично. Хоча він і не досяг запланованого зростання, як обіцяв — приймаючи управління країною після виборів, канцлер Герхард Шрöder від-

мовився зробити інвестиції в економіку. Багато підприємств і фірм тепер роблять ставку на «мізки» з інших країн. Вони вважають, що з допомогою іноземних спеціалістів у галузі інформаційних та комунікаційних технологій їм вдасться підвищити свою конкурентоспроможність на 80%. Але й добір комп'ютерників у «другій» хвилі буде суворіший: багатьом підприємствам потрібні вже не просто програмісти, а керівники проектів і менеджери.

Попри високий рівень безробіття, уряд Німеччини не відмовляється від ідеї запросити в країну іноземних фахівців і з інших галузей, а також висококваліфікованих робітників. Закон про це прийнято в першому читанні, і тепер він на доопрацюванні.

Валентина ПИСАНЬКА.

Франкфурт-на-Майні.

Хроніка. Факти. Події

■ Баку

Спроба перевороту

В Азербайджані попереджено державний переворот — співробітники Міністерства національної безпеки країни викрили групу, яка готувалася вбити президента Гейдара Алієва і захопити владу. Підготовкою перевороту керували колишній прокурор Баку Мамед Гулієв та екс-прокурор Хатаїнського району столиці Махір Джавадов.

■ Рим

Налякав лівійський літак

У повітряний простір Італії вторгся невідомий літак моделі Fokker-50. З'ясувалося, що він належить авіалінії Лівії. На місце появи підозрілого об'єкта влада вислала два винищувачі F-104, які змусили порушника залишити повітряний простір країни.

■ Токіо

Японці готові приєднатися

Японія ухвалила законопроект, що дозволяє її збройним силам узяти участь в антитерористичній операції США та їх союзників.

■ Ісламабад

У бій із сокирами

Більш як п'ять тисяч пакистанців з автоматами, гвинтівками, гранатометами і навіть сокирами та мечами вирушили до кордону з Афганістаном, маючи намір узяти участь у війні проти США.

■ Вашингтон

Зараження тривають

Спори сибірки знайдено в поштовому сортувальному центрі біля Міністерства юстиції. Тут розбирають пошту Генерального прокурора країни Джона Ешкрофта. Від зараження сибіркою через поштові відправлення вже померло три особи, ще 13 — інфіковані.

■ Тель-Авів

Виведення військ

Ізраїльська армія завершила виведення військ із палестинських міст Віфлеєма і Бейт-Джали. Танки та війська залишили свої позиції і пішли в напрямку ізраїльської території.

■ Гаага

Нові обвинувачення

Слободан Мілошевич став перед Гаазьким трибуналом ООН, щоб вислухати обвинувачення в злочинах проти людства. Вперше йтиметься про злочини, що стосуються війни в Хорватії на початку 90-х років.

■ Бахавальпур

Кров пролита в церкві

На півдні Пакистану в Бахавальпурі невідомі обстріляли християнську церкву. Загинуло не менш як 15 осіб, багато дістали поранення.

На знімку: рідні загиблих зібралися біля церкви в Бахавальпурі. Християни бояться, що вони стануть мішенню для радикально налаштованих ісламістів, якщо до влади в Пакистані прийде ісламська опозиція.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформагентств. Фото АП.

11 Президент Кучма встояв, а опозиція не змогла об'єднатися

Суспільство

Усе було чудово

Всеукраїнська акція триває

Минулої суботи в Яготині, що на Київщині, відбулося грандіозне футбольне свято. Місцеві вболівальники активно приєдналися до акції на підтримку збірної України в матчах плей-оф чемпіонату світу проти збірної Німеччини.

Усе було чудово: і сонячна днина, і яскравий фан-парад Молодіжного футбольного союзу вулицями райцентру. А на стадіоні, розташованому в парку, місцевий «Прапор» — учасник чемпіонату області — помірявся силами з представником першої ліги «Борисфеном». Досвідченіші виграли — 2:0. Але публіка, якої зібралось на трибунах близько трьох тисяч, залишилася задоволеною.

Перед поєдинком перші віцепрезиденти ФФУ Олександр Бандурко та Сергій Стороженко вручили представникам шкіл району 100 футбольних м'ячів.

А за кілька годин перед цим у селі Двірківщина, де народився суперфорвард «Мілана» та збірної України Андрій Шевченко, гості зі столиці побували на уроці футболу в місцевій школі.

Багато тамтешніх прихильників футболу збираються приїхати до Києва 10 листопада і на трибунах «Олімпійського» підтримати нашу національну команду.

«Шахтар», мов за Скалою?..

Відбулися матчі-відповіді 1/8 фіналу розіграшу Кубка України з футболу.

«Динамо» — «Оболонь». 3:0 (перший матч — 3:0). Хацке-

вич, 54, Шацьких, 56, Мелашенко, 71.

«Металіст» — «Металург» Зп. 2:0 (0:1). Пец, 23, Запояска, 85. «Закарпаття» — «Металург» М. 3:1 (0:1). Бундаш, 2, 40, Єсип, 58 — Ляхов, 16.

«Металург» Д — «Волинь-1». 4:1 (1:2). Шищенко, 15, Пилипчук, 29, з пенальті, Воскобойник, 47, Селезньов, 70 — Дудник, 3.

«Таврія» — «Карпати». 3:1 (0:2). Забранський, 49, Гігіадзе, 67, з пенальті, 70 — Чернов, 81.

«Поліграфтехніка» — «Дніпро». 2:1 (0:2). Козакевич, 20, 85 — Ротань, 34.

«Шахтар» — «Сталь». 3:0 (1:3). Воробей, 2, 44, 86.

ЦСКА — «Кривбас». 4:0 (0:1). Ткаченко, 28, Білозор, 63, 85, Закарлюка, 75.

Динамівці за рахунок класу легко здолали «Оболонь». Гра ця швидше нагадувала тренування, ніж офіційний поєдинок. Наставник «Оболоні» Володимир Мунтян, відповідаючи на запитання журналістів, висловив надію, що динамівці у завершальному матчі Ліги чемпіонів з «Боавіштою» нарешті «вистрелять».

До речі, португальці прибули до Києва ще в неділю. Учора зранку вони тренувалися на стадіоні «Динамо», а увечері — на полі НСК «Олімпійський», де сьогодні о 21.45 розпочнеться цей матч. Футболісти «Динамо» мають можливість зробити цінний подарунок — перемогу — віцепрезидентів клубу Віталію Сивкову, який сьогодні відзначає своє 50-річчя.

Якщо в Києві все відбулося без «шторму», то у Сімферополі бій був гарячий і безкомпромісний. З усіх сил «Таврія»

прагнула надолужити згаяне у Львові. І це їй майже вдалося. За дев'ять хвилин до завершення поєдинку кримчани були попереду — 3:0. Але пропустили гострий контрвипад гостей, і ті вийшли до наступного етапу.

Донецький «Шахтар» упорався з поставленим завданням і ліквідував дефіцит, який виник в Алчевську в першому матчі. Цього разу склад гірників був бойовий (відсутній лише травмований Агахова). Особливо приємно, що результативністю відзначився форвард збірної Воробей. Ну а головна новина з Донецька — туди на переговори з керівництвом «Шахтаря» завітав італійський тренер Невіо Скала. Мас-медіа стверджують, що він стане біля керма володаря Кубка і віцепчемпіона України. Але власники клубу поки що тримають усе в таємниці...

А тим часом у 1/4 фіналу кубкового турніру (4 і 11 листопада) зустрінуться: «Динамо» — «Металіст», «Карпати» — «Шахтар», «Дніпро» — ЦСКА, «Закарпаття» — «Металург» Д. Жеребкування з метою виявити господаря поля в першому матчі ще відбудеться.

Одного старання замало

У Борисполі жіноча збірна України поступилася у матчі відбіркового турніру Кубка світу футболісткам Франції — 0:2. Обидва м'ячі ще в дебюті зустрічі (3 і 7 хвилини) забила Марінетте Пішон. Підопічні Анатолія Пісковця дуже старалися. Однак протистояти віцепчемпіонкам Європи їм ще не до снаги.

Добірку підготував
Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

«Голос України», 30 жовтня 2001 року. №199 (2699)

На захист Лобановського

Футбол у провалі. І серйозному. Час шукати «козлів відпущення». Цілком можливо, що невдовзі пролунає команда «Фас» і згряя накинеться на жертву.

Кажуть, дехто вже висловлюється з цього приводу. «Першим почав перший віцепрезидент «Динамо» Ігор Суркіс, який іще влітку більш ніж прозоро натякнув, що у збірної і «Динамо» мають бути різні тренери» («День». № 185, 12 жовтня 2001 р.).

Справді, натяк. І тільки людина недалекого розуму не зрозуміє, що стрілу пушено. Гадаю, помалу, в окремих газетах, а потім хором почнуть тріпати ім'я Лобановського. Найцікавіше те, що здебільшого критика буде справедливою. Але, за всієї поваги до пана Лобановського, він — лише виконавець, продукт, так би мовити, чийхось амбіцій. Людина, котра вчасно опинилася під рукою і честолюбні плани якої було використано в особистих інтересах.

Провина Лобановського в тому, що під грім захоплень повірив, що він — бог від футболу. Слово «тренер» у поєднанні з його прізвищем почали писати з великої літери.

Чиновники всіх мастей на хвилі тимчасового успіху спорудили культ Тренера команди і, неначе на білому коні, влетіли на цьому міфі до великої політики.

Деся навіть самі повірили в казку, що прийшов геній і під його благою рукою забігає-заграє навіть абсолютно безталанний у спортивному розумінні колишній сантехнік. Та й міся від футболу відчув себе непогрішним і почав клепати не тільки команду, а й увесь вітчизняний футбол на власний розсуд.

У цій атмосфері вседозволеності почали чахнути й без того слабкі паростки самостійних, самобутніх шкіл у регіонах. Назвіть мені двох-трьох класних гравців, які з'явилися протягом останніх років. Шевченка, Реброва та інших — не рахуватимемо. Вони починали без Лобановського.

Інакше кажучи, занепад футболу не в окремих деталях, а в системному підході. Лобановського можна замінити, та чи стане краще? З кого формувати, приміром, збірну?

Лобановський як керівник-ідеолог футболу в загальнодержавних масштабах не відбувся. Як тренер однієї команди, що бореться в чемпіонаті країни нарівні з усіма іншими, — чом би й ні. Хай очолить команду з обласного центру і доведе (як свого часу робив у Дніпропетровську), що його виховна концепція має право на життя. Дечого він добився. Але до тренерів «Баварії», «Реалу». «Манчестер Юнайтед», «Мілана» і ще багатьох-багатьох клубів Європи йому дуже далеко. Можливо, Лобановський і великий, але у масштабах окремо взятого міста.

Тому, любі майбутні критики, підійдіть до дзеркала, потім сядьте до столу, візьміть свої архівні записи і пригадайте: чи не ви прославили Валерія Васильовича? Подумайте, чи маєте тепер моральне право кидати в нього каміння?

Анатолій ФЕДОРІВ.

Оголошення

Господарський суд Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1а) 18.09.2001 р. по справі № Б15/161/00 постановив визнати ПП «Виробнича фірма «Вайтан» (51400, Дніпропетровська обл., м. Павлоград, пров. Будівельний, 16, р/р 260091588230011 в Павлоградському відділенні КБ «Приватбанк», МФО 305727, код за ЄДРПОУ 30252596) банкрутом і відкрити ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Гришина М. А. (ліцензія № 000086). Тел.: (0562) 37-96-17.

Господарський суд Івано-Франківської області (76000, м. Івано-Франківськ, вул. Грюнвальдська, 11) ухвалою від 03.09.2001 року порушив справу № Б-7/277 про банкрутство відкритого акціонерного товариства «Калушзалізобетон» (77300, м. Калуш Івано-Франківської області, вул. Б. Хмельницького, 81, код ЄДРПОУ 01267136), та призначив розпорядником майна Мазура Віталія Володимировича, ліцензія № 000248 від 27.12.2000 р. Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Господарський суд м. Києва постановою від 16.10.2001 р. по справі № 24/631-6 визнав банкрутом товариство з обмеженою відповідальністю «Олдбридж» (код ЄДРПОУ 25385484, Київ, вул. Довженко, 10).

Ліквідатором по справі призначено Ламонову Олександр Михайлівну (м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 70, тел. 2358148).

Заяви кредиторів про грошові вимоги, підтверджуючі документи та заяви можливих санаторів приймаються у місячний термін з дня опублікування оголошення.

Правління ЗАТ «Реєстр — Акціонер» повідомляє про проведення позачергових загальних зборів акціонерів, що відбудуться 9 грудня 2001 року о 10-й годині за адресою: 84610, Донецька обл., м. Горлівка, вул. Горлівської дивізії, 10. Реєстрація акціонерів з 8.30 — 9.00. Для участі у зборах потрібно мати паспорт або інший документ, що посвідчує особу.

Порядок денний:

- Про внесення змін до Статуту ЗАТ «Реєстр-Акціонер» у зв'язку із зауваженнями ДКЦПФР.
- Інше.

Ознайомитись з документами, що виносяться на затвердження зборів, можна за адресою: 84610, Донецька область, м. Горлівка, вул. Горлівської дивізії, 10. ЗАТ «Реєстр-Акціонер».

Правління ЗАТ «Реєстр-Акціонер».

Определением Хозяйственного суда АР Крым от 09.10.2001 г. (95000, г. Симферополь, ул. К. Маркса, 18) по делу № 2-19/8719-2001 открыта ликвидационная процедура в отношении Торгового дома «Восток-Сервис», ОКПО 25144251, расчетный счет № 26002326167001 в КРУ Приватбанка, МФО 384436 (г. Симферополь, ул. Киевская, 44).

Ликвидатор — председатель ликвидационной комиссии Санина Антонина Аркадьевна (г. Симферополь, пр. Кирова, 16/14, к. 1).

Претензии кредиторов направляются в суд в месячный срок со дня опубликования объявления.

До відома громадськості ЗАО «Миниметаллургический завод «Истил» (Украина) звернувся до Національної комісії регулювання електроенергетики України з проханням про видачу ліцензії на здійснення підприємницької діяльності, пов'язаної з поставанням за нерегульованим тарифом електричної енергії на території України.

Поштова адреса: 83062, м. Донецьк, вул. І. Ткаченко, 122. **Тел. 61-34-98, факс 385-01-90.**

ВАТ «Ост-Вест Експрес» повідомляє, що чергові загальні збори акціонерів відбудуться 15 грудня 2001 р. об 11-00 за адресою: м. Київ, вул. В. Хвойки, 18/14.

Реєстрація учасників зборів з 9-00 до 10-00 (2-ий поверх, управління АТ, кім. №2).

Порядок денний:

- Звіт спостережної ради про результати фінансово-господарської діяльності за звітний період і затвердження основних показників плану на 2002 р.
- Звіт ревізійної комісії.

Телефони для довідок: 417 45-60, 417-11-91.

ДОНЕЦЬКИЙ КОМЕРЦІЙНИЙ БІРЖОВИЙ БАНК «ДОНБІРЖБАНК», що знаходиться за адресою: м. Донецьк, пр. Миру, 59 ід. код 20042839, **ПОВІДОМЛЯЄ** про зміну найменування на **ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ДОНЕЦЬКИЙ КОМЕРЦІЙНИЙ БІРЖОВИЙ БАНК «ДОНБІРЖБАНК».**

Звіт про прибутки та збитки КБ на 1 жовтня 2001 року Форма №2.01 143 "КООПІНВЕСТБАНК", Ужгород			Зведений балансовий звіт КБ на 1 жовтня 2001 року Форма №11.03 143, "КООПІНВЕСТБАНК", Ужгород		
Символ	Стаття	Усього	Статті балансу	На 01.01 2001р.	На 01-10-2001р.
		(коп.)	АКТИВИ	3252865089	3606465187
Доходи		364509790	Готівкові кошти	95645836	169356787
60	Процентні доходи	234475844	Банківські метали	0	0
601	Процентні доходи за коштами, розміщеними в інших банках	16834249	Дорожні та інші чеки	0	0
602	Процентні доходи за кредитами суб'єктам господарської діяльності	191136815	Кошти в НБУ	219727687	93045132
603	Процентні доходи за кредитами органам загального державного управління	9843628	Казначейські та інші цінні папери, що рефінансуються НБУ, та цінні папери, емітовані НБУ,	0	0
604	Процентні доходи за кредитами фізичним особам	16661152	у т.ч. цінні папери, емітовані НБУ	0	0
61	Комісійні доходи	113075425	Резерв під знецінення казначейських ЦП	0	0
610	Комісійні доходи за операціями з банками	3702406	Нетто: казначейські цінні папери та цінні папери, емітовані НБУ	0	0
611	Комісійні доходи за операціями з клієнтами	109373019	Кошти в інших банках	493182882	456246066
62	Результат від торговельних операцій	16174026	Резерв під заборгованість інших банків	124800	0
63	Інші банківські операційні доходи	777595	Нетто: кошти в інших банках	493058082	456246066
639	Інші банківські операційні доходи	777595	Цінні папери в портфелі банку на продаж	0	0
64	Інші небанківські операційні доходи	6900	Резерв під знецінення ЦП на продаж	0	0
649	Інші небанківські операційні доходи	6900	Нетто: цінні папери в портфелі банку на продаж	0	0
Витрати		353626680	Цінні папери в портфелі банку на інвестиції	0	0
70	Процентні витрати	186831450	Резерв під знецінення ЦП на інвестиції	0	0
701	Процентні витрати за коштами, отриманими від інших банків	54581224	Нетто: цінні папери на інвестиції	0	0
702	Процентні витрати за коштами до запитання суб'єктів господарської діяльності	28673789	Кредити та фінансовий лізинг (оренда), які надані клієнтам	2045462706	2305267102
703	Процентні витрати за коштами бюджету та позабюджетних фондів України	6779616	Резерв під кредити та фінансовий лі- зинг (оренду), які надані клієнтам	93155406	107963430
704	Процентні витрати за коштами фізичних осіб	70863951	Нетто: кредити та фінансовий лізинг (оренда), які надані клієнтам	1952307300	2197303672
709	Інші процентні витрати	25932870	Довгострокові вкладення до асоційованих компаній і дочірніх установ	620000	620000
71	Комісійні витрати	14415474	Основні засоби та нематеріальні активи	210190738	291006111
710	Комісійні витрати	14415474	Зношення основних засобів та немате- ріальних активів	35707628	49390894
73	Інші банківські операційні витрати	5300973	Нетто: основні засоби та нематеріальні активи	174483110	241615217
739	Інші банківські операційні витрати	5300973	Нараховані доходи до отримання	97450210	130563041
74	Інші небанківські операційні витрати	131803973	Резерви під сумнівну заборгованість за нарахованими доходами	0	0
740	Витрати на утримання персоналу	61702232	Нетто: нараховані доходи до отримання	97450210	130563041
7400	Основна і додаткова заробітна плата	44835528	Інші активи	222502633	320773250
7401	Внески на державне соціальне страхування	16538984	Резерви під можливі втрати за дебіторською та сумнівною дебіторською заборгованістю банку	2929769	3057978
74011	з них: збір на соцстрахув. на випадок безробіття	1022091	Нетто: інші активи	219572864	317715272
7403	Матеріальна допомога та ін. соц. виплати	327720	СУКУПНІ АКТИВИ	3252865089	3606465187
741	Сплата податків та інших обов'язкових платежів крім податку на прибуток	6550470	ЗОВОВ'ЯЗАННЯ	2164833815	2507550803
7411	Податок на землю	17497	Кошти банків	0	0
7419	Сплата інших податків та обов'язкових платежів крім податку на прибуток	6532973	Депозити та кредити банків	510000000	540000000
742	Витрати на утримання основних засобів та нематеріальних активів	18723722	у т.ч. кредити, отримані від НБУ	0	0
7420	Витрати на утримання власних основних засобів та нематеріальних активів	1455003			
7421	Витрати на утримання орендованих основних засобів та нематеріальних активів	97200			
7423	Амортизація	17171519			
743	Інші експлуатаційні витрати	24742714			
744	Витрати на телекомунікації	15903565			
745	Супутні небанківські операційні витрати	2831487			
749	Інші небанківські операційні витрати	1349783			
77	Відрахування в резерви та списання безнадійних активів	14929810			
770	Відрахування у резерви	14929810			
	Прибуток (збиток) до сплати податку	11228110			
79	Податок на прибуток	345000			
	Чистий прибуток (збиток)	10883110			

Голова Правління

Головний бухгалтер

Ромушка Ю.О.

Бідяк М.Т.

ДП «Жилищно-эксплуатационное управление № 1»

(юридический адрес: г. Харьков, ул. Мало-Панасовская, 4/7, код ОКПО 30656273), объявляет о ликвидации.

Претензии кредиторов принимаются в течение двух месяцев.

Фінансова звітність КБ "Хрещатик"			
за 9 місяців 2001року			
Балансовий звіт			
Рядок	Активи	2000 рік	тис.грн. на 01.10.2001р
1	Кошти та залишки в НБУ	28103	31105
2	Казначейські та інші цінні папери, що рефінансуються Національним банком України, та цінні папери, емітовані Національним банком України	0	4055
3	Кошти в інших банках	19184	34063
4	Цінні папери на продаж	0	0
5	Кредити та заборгованість клієнтів	65545	146681
6	Інвестиційні цінні папери	5	301
7	Довгострокові вкладення до асоційованих компаній і дочірніх установ	6	3
8	Основні засоби та нематеріальні активи	6188	6504
9	Чисті нереалізовані доходи від похідних фінансових інструментів	0	0
10	Нараховані доходи до отримання	1334	1814
11	Інші активи	1505	1911
12	Усього активів	121870	226437
Пасиви			
13	Кошти банків	11685	17695
14	Кошти клієнтів	83503	136965
15	Інші депозити	634	1785
16	Боргові цінні папери, емітовані банком	100	0
17	Чисті нереалізовані витрати від похідних фінансових інструментів	0	0
18	Нараховані витрати до сплати	243	1349
19	Інші зобов'язання	1160	792
20	Усього зобов'язань	97325	158586
Власний капітал			
21	Статутний капітал	20000	60000
22	Капіталізовані дивіденди		
23	Акції, що викуплені в акціонерів		
24	Емісійні різниці		
25	Резерви	2466	4545
26	Переоцінка основних засобів		
27	Нерозподілений прибуток	2079	3306
28	Усього власного капіталу	24545	67851
29	Усього пасивів	121870	226437
Голова Правління		Д.М. Гриджук	
Головний бухгалтер		В.М. Юр	
Фінансова звітність КБ "Хрещатик"			
за 9 місяців 2001року			
Звіт про прибутки та збитки			
Рядок	Найменування статті	2000 рік	тис.грн. на 01.10.2001р
1.1	Процентний дохід	17409	22776
1.2	Процентні витрати	-8493	-9773
1	Чистий процентний дохід	8916	13003
2.1	Комісійний дохід	3072	2968
2.2	Комісійні витрати	-272	-286
2	Чистий комісійний дохід	2800	2682
3	Дивідендний дохід	0	0
4	Чистий торговельний дохід	771	669
5	Прибуток/збиток від інвестиційних цінних паперів	407	0
6	Прибуток від довгострокових вкладень в асоційовані компанії й дочірні установи та інших інвестицій	0	0
7	Інший операційний дохід	1956	169
8	Операційний дохід	14850	16523
9	Загальноадміністративні витрати	-5981	-5695
10	Витрати на персонал	-3344	-4719
11	Прибуток від операцій	5525	6109
12	Витрати на безнадійні та сумнівні борги	-1697	-1024
13	Прибуток до оподаткування	3828	5085
14	Податок на прибуток	-1749	-1779
15	Прибуток після оподаткування	2079	3306
16	Непередбачені доходи/витрати	0	0
17	Чистий прибуток/ збиток банку	2079	3306
Голова Правління		Д.М. Гриджук	
Головний бухгалтер		В.М. Юр	

Кременчуцька об'єднана державна податкова інспекція

Полтавської області повідомляє, що господарчим судом по Полтавській області порушені справи про банкрутство:

КП «Спектр», м. Кременчук, вул. Ярмаркова,7, р/р 260028101233

Кременчуцькому відділенні АКБ «Укрсоцбанк», МФО 331348, справа 8/310.

ПП «Аполон», м. Комсомольськ вул. Леніна,62. кв.24, р/р 260051021

Комсомольське відділення АКБ «МТ-Банк», МФО 331304.

Претензії кредиторів і заяви санаторів подавати до господарчого суду (м. Полтава, вул. Зигіна,1) в місячний термін з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи,5, 8 під'їзд) порушив справу про банкрутство № 12655/2-25 ТОВ «Ірук», м. Харків, вул. Бакуліна,11, к.305, код ЄДРПОУ 22701022, н/р 2600401816 у ХАК Зембанк, МФО 351652.

Розпорядник майна — Цимбе-ров Д. І., ліц. № 047598 від 9.06.2001 р. (м. Харків, вул. Бакуліна,9/13, кв.52, тел.40-97-98).

Претензії кредиторів та мож-ливих санаторів приймаються протягом місяця з дня опубліку-вання оголошення.

БАЛАНСОВИЙ ЗВІТ АКБ "ФІНБАНК" станом на 1 жовтня 2001 року		
	(тис. грн.)	Сума
Найменування статті		
АКТИВИ		
Кошти та залишки в НБУ		300
Казначейські та інші цінні папери, що рефінансуються НБУ, та цінні папери, емітовані НБУ		-
Кошти в інших банках		6 793
Цінні папери на продаж		1 000
Кредити та заборгованість клієнтів		16 993
Основні засоби та нематеріальні активи		207
Нараховані доходи до отримання		342
Інші активи		2 718
Усього активів		28 353
ЗОВОВ'ЯЗАННЯ		
Кошти банків		4 700
Кошти клієнтів		5 341
Інші депозити		181
Нараховані витрати до сплати		46
Інші зобов'язання		46
Усього зобов'язань		10 269
ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ		
Статутний капітал		16 000
Резерви		331
Нерозподілений прибуток		1 753
Усього власного капіталу		18 084
Усього пасивів		28 353
Голова Правління		Кокленков І.О.
Головний бухгалтер		Гребнева Л.С.
ЗВІТ ПРО ПРИБУТКИ ТА ЗБИТКИ АКБ "ФІНБАНК" станом на 1 жовтня 2001 року		
	(тис. грн.)	Сума
Найменування статті		
1.1.Процентний дохід		2 946
1.2.Процентні витрати		- 433
1. Чистий процентний дохід		2 513
2.1.Комісійний дохід		453
2.2.Комісійні витрати		- 93
2. Чистий комісійний дохід		360
3. Чистий торговельний дохід		98
4. Інший операційний дохід		1
5. Операційний дохід		2 972
6. Загально адміністративні витрати		- 992
7. Витрати на персонал		- 599
8. Прибуток від операцій		1 381
9. Витрати на безнадійні та сумнівні борги		- 733
10. Прибуток до оподаткування		648
11. Податок на прибуток		225
12. Прибуток після оподаткування		423
13. Непередбачені доходи/витрати		76
14. Чистий прибуток/збиток банку		499
Голова Правління		Кокленков І.О.
Головний бухгалтер		Гребнева Л.С.

МІЖНАРОДНИЙ ІНСТИТУТ БІЗНЕСУ

Семінари: "Практика вирішення проблемних питань підготовки та проведення загальних зборів акціонерів" 12-13 листопада

"Реорганізація та ліквідація акціонерного товариства. Створення та діяльність дочірніх підприємств АТ" 14-16 листопада

"Доступ підприємства до фінансових ресурсів України" 19-20 листопада

Навчальний курс

з підготовки АРБІТРАЖНОГО КЕРУЮЧОГО (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора) 12-24 листопада

з видачею кваліфікаційного посвідчення у разі успішного складання іспиту

Web-site:

Київ, вул.Дегтярівська, 51. Тел./ф.: (044) 456-3700 E-mail: info@iib.com.ua

www.iib.com.ua

Акредитації Мін.освіти і науки України: HI-III N115079, HI-III N115080

Фінансова звітність

АБ «ЕТАЛОН»

за третій квартал 2001 року

Ліцензія НБУ №57 від 29.06.1995 р.

Юридична адреса:

04114, м.Київ, вул. Вишгородська, 51/1

01034, м. Київ, вул. Прорізна, 6

тел.: (044) 246-53-69, 246-44-94, факс: (044) 246-53-68

Звіт про прибутки та збитки

Рядок	Найменування статті	(тис. грн.)	
		на 01.10.01	на 01.01.01
1.1	Процентний дохід	29 023	27 727
1.2	Процентні витрати	-23 178	-23 386
1	Чистий процентний дохід	5 845	4 341
2.1	Комісійний дохід	1 509	1 731
2.2	Комісійні витрати	-1 358	-274
2	Чистий комісійний дохід	151	1 457
3	Дивідендний дохід	0	12
4	Чистий торговельний дохід	2 087	1 996
5	Прибуток/збиток від інвестиційних цінних паперів	0	123
6	Прибуток від довгострокових вкладень в асоційовані компанії й дочірні установи та інших інвестицій	94	0
7	Інший операційний дохід	90	27
8	Операційний дохід	8 177	7 956
9	Загальноадміністративні витрати	-2 736	-3 812
10	Витрати на персонал	-1 203	-755
11	Прибуток від операцій	4 238	3 389
12	Витрати на безнадійні та сумнівні борги	-1 810	-250
13	Прибуток до оподаткування	2 428	3 139
14	Податок на прибуток	0	99
15	Прибуток після оподаткування	2 428	3 040
16	Непередбачені доходи	50	2
17	Чистий прибуток банку	2 478	3 042

Голова Правління АБ "Еталон"

Головний бухгалтер

Бутко В.І.

Зайцева І.О.

Балансовий звіт

Рядок	Найменування статті	(тис. грн.)	
		на 01.10.01	на 01.01.01
АКТИВИ			
1	Кошти та залишки в НБУ	7 276	13 332
2	Казначейські та інші цінні папери, що рефінансуються НБУ, та цінні папери, емітовані НБУ	0	0
3	Кошти в інших банках	100 272	28 513
4	Цінні папери на продаж	5 301	8 624
5	Кредити та заборгованість клієнтів	225 464	118 954
6	Інвестиційні цінні папери	6 673	4 621
7	Довгострокові вкладення до асоційованих компаній і дочірніх установ	2 273	863
8	Основні засоби та нематеріальні активи	8 756	7 403
9	Чисті нереалізовані доходи від похідних фінансових інструментів	0	0
10	Нараховані доходи до отримання	9 348	17 377
11	Інші активи	5 394	26 020
12	Усього активів	370 757	225 707
ЗОБОВ'ЯЗАННЯ			
13	Кошти банків	186 200	39 162
14	Кошти клієнтів	127 441	155 869
15	Інші депозити	0	0
16	Боргові цінні папери, емітовані банком	0	0
17	Нараховані витрати до сплати	2 067	915
18	Інші зобов'язання у т.ч. субординований борг	12 081	43
19	Усього зобов'язань	12 000	0
20	Усього зобов'язань	327 789	195 989
ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ			
21	Статутний капітал	20 501	8 100
22	Капіталізовані дивіденди	0	0
23	Акції, викуплені в акціонерів	0	0
24	Емісійні різниці	0	0
25	Резерви	860	574
26	Переоцінка основних засобів і нематеріальних активів	0	0
27	Нерозподілений прибуток	19 129	21 044
28	Результат поточного року	2478	0
29	Усього власного капіталу	42 968	29 718
30	Усього пасивів	370 757	225 707

Примітка: з урахуванням субординованого боргу капітал банку складає 54 968 тис.грн.

Зустрічала як клієнта, прощалася як зі старим знайомим

Незвичайна професія

Що ви подумаєте про дівчину, яка самотньо сидить в нічному клубі або барі і потихеньку попиває сік? А що скажете, коли з великої кількості самотніх чоловіків, які підходять до неї, щоб, напевне, обговорити останні новини з Барбадосу, вибирає найзможніших? Правильно — дівчина «на роботі». Щоправда, до найдревнішої професії вона не належить. Як і до «клофелінциць», які, підсипавши ловеласам якусь гидоту у спиртне, згодом роздають бідолаху до шкарпеток.

Завдання нашої героїні інше — «розкрутити» балакучого донжуана на якомога щедріше частування. Звісно, готівка спочатку піде до каси закладу, а вже згодом, у вигляді відсотків — до кишені красуні.

Цей вид легальної діяльності називається консумація. І якщо для західних країн та веселіх туристичних центрів вона стала такою ж звичною, як і професія бармена, то в Україні лише утверджується. Адже не вельми багато у нас можливих людей, які можуть за кількогадинне спілкування пригостити незнайомку на дві-три сотні доларів. (Сюди входить і саме частування, і гра в казино, на різноманітних автоматах чи за-

мовлення приватного стрип-танцю). А ті, хто має таку можливість, або шанують час, або приходять до закладу компаніїєю. Врешті-решт, багато самотніх дівчат тут або повії, або «динамістки».

Відрізнити «консуматорш» від «динамісток» досить легко — за зовнішнім виглядом та інтелектом.

Приміром, Оксана ніні здобуває вже другу вищу освіту. Коли її подруга запропонувала підробляти консуматоршою, вона довго не погоджувалася. Оскільки вважала це заняття ганебним. Та й переживала, чи не по-

бачить її хтось зі знайомих або колег по роботі. Проте згодом наважилася. І не жалкує. По-перше — досить пристойний підробіток, розмір якого практично дорівнює офіційному заробітку. По-друге — постійне пізнання нового. Принаймні, аби зацікавити співрозмовника, доводиться багато читати та бути обізнаній у новинах. А особливо цікавиться психологією. Вже по тому, як до неї підходить потенційний клієнт, як він знайомиться і як тримається вона, відповідно і поводить. Найголовніше — «розкрутити» його на розмову. Звісно, вона краще йде під спиртне. Бажано коньяк, ціна якого не менше сотні гривень за сто грамів. (Тут діє принцип не кількості замовленого, а його вартість.)

Взагалі, вже назбиралося стільки історій, каже Оксана, що час писати романи. «Принаймні, те, що підкидала доля деяким моїм знайомим, не снилось їй найвідомішим письменникам.»

Богдан ДОВНИЧ.

Сибірка для нас не... новина

Медицина

Протягом трьох тижнів у 20 областях України зафіксовано 158 випадків виявлення ампул, пакетів і листів із підозрілим порошком. Про це заявив Міністр охорони здоров'я Віталій Москаленко під час «гарячої» телефонної лінії. Проте хвороботворну бактерію, на щастя, не виявили.

За словами міністра, лише в Києві зафіксовано 98 таких випадків. Невідомий порошок здебільшого виявляли у

приватних закладах. Україна щороку потерпає від сибірки, і медичні служби мають досвід боротьби з нею. І хоча в державі поки що не можна зробити щеплення проти небезпечної хвороби, принаймні антибіотиків для її лікування вистачає.

А поки поштовики прискіпливо досліджують пошту, міністерство посилює контроль і охорону Академії медичних наук та лабораторій, де зберігаються музейні штами хвороботворних бактерій.

Наталя ЯРЕМЕНКО.

Спалах кохання закінчився смертю

Служба 01

Випадок, що стався в будинку сторозжки, розташованому на території гаражного кооперативу «Чайка» у Калінінському районі Донецька, виходить за рамки розуміння сутності людини...

...Після того, як вогонь згас, із будинку винесли тіло 16-річної дівчини і 29-річного чоловіка.

Як згодом з'ясувалося, мати юнки була категорично проти її зустрічей з поважним чоловіком.

Буквально за кілька днів до нещастя вона вирішила одним махом припинити цей зв'язок, і в розмові з молодиком заборонила йому зустрічатися з дочкою. Але той відповів, що любить дівчину, і настане день, коли він забере її з собою — живою чи мертвою...

Редактор номера Леонід БРОВЧЕНКО.

Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Людмила КОХАНЕЦЬ, Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.

Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Засновник і видавець — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 150000.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України». Зам. 0311197.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Слава козацькая не вмере, не поляже

На відзнаку 350-річчя битви полків Богдана Хмельницького з польськими жовнірами на підступах до Кам'яця-Подільського в Дунаєвецькому районі Хмельницької області відкрито Курган козацької слави.

Із прадавніх часів подільська земля була ареною жорстоких боїв. Та найзапекліші битви точилися тут у роки Визвольної війни 1648—1654 років: поляки дотла спалювали повстанські села і міста, мешканців котрих підняв на боротьбу проти поневолювачів Остап Гоголь, прадід видатного письменника Миколи Гоголя. Тут здобували козацьку славу наказний гетьман Лисовець, відомі полководці Іван Богун та Максим Кривоніс... Трагічні події тих часів дійшли до нас у назвах населених пунктів — Січенці, Могилівка, Мала Побійна, Велика Побійна... Ще й досі під час сільськогосподарських робіт в урочищі Козацька долина виорюють кістки людей і коней, знаходять залишки зброї. Кажуть, що ночами долиною бродять неупокоєні душі убієнних. Цей велетенський цвинтар навпіл перетинає траса Київ—Чернівці, і саме на відрізку урочища спостерігається неймовірна аварійність.

На урочисте відкриття меморіалу з'їхалися люди з усіх кінців України. Присутні з пошаною схилили голови перед прахом тих, хто поклав своє життя на оltар незалежності, й клялися, що «слава козацькая не вмере, не поляже!». А щоб душі козацькі упоко-

їлися, церковнослужителі відправили панахиду.

Михайло ВАСИЛАШКО.

Хмельницька область.

Фото автора.

На знімку: отаман війська запорозького Дмитро Сагайдак та генерал-хорунжий Тарас Мар'янський біля Кургану козацької слави.

Міністерство економіки України

Інформаційно-аналітичний бюлетень

ВІСНИК ДЕРЖАВНИХ ЗАКУПІВЕЛЬ

- ОГОЛОШЕННЯ ПРО ТОРГИ (ТЕНДЕРИ)
- ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО РЕЗУЛЬТАТИ ТОРГІВ (ТЕНДЕРІВ)
- ІНФОРМАЦІЙНО - ДОВІДКОВІ МАТЕРІАЛИ
- НОРМАТИВНО-ПРАВОВІ АКТИ

Це спеціалізоване офіційне видання у сфері державних закупівель, у якому публікуються оголошення про заплановані в Україні та за її кордонами торги (тендери) на закупівлю товарів, робіт і послуг для державних потреб за бюджетні кошти, а також результати проведених конкурсів, актуальна аналітична інформація, що має відношення до сфери державних закупівель, зміни у нормативно-правовій базі, що регулює відносини у зазначеній сфері.

У бюлетені безкоштовно друкується найповніша інформація про наміри органів державної влади та інших розпорядників державних коштів здійснити ту чи іншу закупівлю.

- Дотримання принципів чесної конкуренції.
- Захист інтересів вітчизняних товаровиробників.
- Ефективне та раціональне використання державних коштів.
- Товаровиробники! Це для вас!

Не пропустіть свій шанс отримати державний контракт!

Тел. (044) 269-9684, 269-8028, 269-8280

Голос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції:

03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-84-92;

телефакс — 224-72-54;

відділ реклами — 446-91-37,

441-89-34, 441-89-44;

телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — загальний

reklama@golos.com.ua — відділ реклами

let@golos.com.ua — відділ листів

foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій

Internet: http://uamedia.visti.net/golos